

**БІБЛІЙНИЙ
КОМЕНТАР**

**ПОСЛАННЯ АПОСТОЛА ПАВЛА
ДО КОЛОСЯН**

scripturestudy.info

scripturestudy.net

79019 м. Львів а/с 6890

doslidzennia@gmail.com

Використані символи

A – Дослідження Святого Письма 1 том

B – Дослідження Святого Письма 2 том

C – Дослідження Святого Письма 3 том

D – Дослідження Святого Письма 4 том

E – Дослідження Святого Письма 5 том

F – Дослідження Святого Письма 6 том

R – Репринти

Q – Книга Питань (Що Пастор Рассел сказав)

T – Намет як образ кращих жертв

CR – Виклади з конвенцій

HG – Harvest Gleaning, том I

NS – Проповіді в газетах (Harvest Gleaning, том II)

OV – Що Пастор Рассел писав для “Overland Monthly”

PD – Фото-драма створення

PT – Що Пастор Рассел вчив

SM – Книга проповідей

* Зірочкою позначені цитати зі статей,
не написаних Пастором Расселом.

- 1:2 До святих** – Особливий клас, який зробив два кроки у благодаті: виправдання від Адамового гріха й смерті та повне посвячення «аж до смерті». R2479:2
- 1:6 На цілому світі** – Очевидно, що це не виконалось тоді, інакше кінець Євангельського віку настав би в той час. R2518:5
- 1:7 Вірний служитель** – Це використовувалося як рекомендація для промовців-пілігримів у 1894 році. R1721:4
- 1:9 Були ви наповнені** – Правда про кожну необхідну нам тему буде дана тоді, коли Господь захоче її відкрити. R5570:4
- Для пізнання** – Тож ми будемо знати, як формувати характер і приносити духовні плоди; і наша духовна енергія, отримана від Бога, буде силою для здійснення нашої духовної праці. R4093:5*
- Скарби божественної мудрості та знання, які приховані в Христі та призначені для тих, хто приходить до Отця через Нього. NS506:4
- Всякою мудрістю** – «А з Нього ви в Христі Ісусі, що став нам мудрістю від Бога» (1 Кор. 1: 30). R2263:2
- Прийняття ними (тими, хто лагідний, убогий духом) Христа як своєї мудрості, робить їх дійсно мудрішими від інших не тільки в духовних питаннях, але й у повсякденних справах. R2263:3
- Духовним** – Грецьке слово «*пневматікос*» – розуміння усіх питань, пов'язаних з вашим новим духовним стосунком до Бога та Його плану. E313
- Розумом** – Біблія віддає свої скарби посвяченим, старанним у навчанні. R654:4*
- 1:10 Поводилися належно** – Такі справедливо вважають, що добре служити Царю – це неоціненний привілей, а тому для них Його Слово – закон, і виконання Його волі стає для них їжею та питтям. R2020:1
- 1:11 Витривалости** – Грецьке слово «*макротунія*», довготерпіння. R2790:6
- 1:12 Вчинив нас достойними** – Відповідними. R5072:5; OV201:T; NS19:2
- Гідними. R942:2

Через добровільну й охочу витривалість заради Господа, Його слова й народу. E121

Ці Божі діти, яких Він зараз приймає, повинні бути випробувані щодо смирення – щодо їхнього підкорення божественній волі. R5252:6

Поклик цього Євангельського віку полягає у виборі класу Нареченої та в його розвитку за допомогою відповідних випробувань, обтісувань і полірувань. R5097:1, 5482:1

У міру того як ми вчимося оцінювати волю Отця й наслідувати принципи, що лежать в основі божественного характеру, ми «змінюємося» в нашому серці, розумі, волі, поведінці. R5072:5

Хто шукає небесного, повинен насаджувати, утверджувати у своєму розумі, у своїх почуттях ті якості та благодаті, які Господь вважає необхідними для розвитку характеру. R4828:5

Кожен повинен пильнувати, щоб не отримувати надаремно Божої благодаті та щоб це джерело не замулилося сміттям цього світу, його цілями, надією, амбіціями, гордістю та бажаннями плоті. R2508:6

Якщо ми підкорюємось Йому, Він удосконалив у нас Свій дух любові, праведності та святості. R4664:4

Намагаймося смиренно й терпляче скористатися всім необхідним вихованням і навчанням. R1842:4

Такими нас вважає Бог. R1340:4

Якщо ми доведемо нашу щирість, любов і ревність Богу та Його правді. R1007:1

Христос навчає нас про Божий характер і план для нашого наставлення, щоб ми були приготовані до нашого славного спадку. OV424:2

Він приводить нас до того стану серця та характеру, який Він може визнати гідним вічного життя. SM746:T

Усуваючи плоди гріха й темряви, а також оцінюючи й закарбовуючи у своїх думках, словах і вчинках характерні риси божественності. NS621:6

Не дивуймося, що ми потребуємо обтісування та полірування. NS604:5

Самопожертва сприяє розвитку віри, послуху, лагідності, любові. NS19:2

Участі – Тверде рішення приєднатися до Господа й стати послідовником Ісуса є необхідне для належного християнського розвитку та для спадщини зі святими на умовах Євангельського віку. R5614:6

Підготовані до слави, честі, безсмертя та божественної природи, яку Бог пообіцяв Своїй вірній, вибраній Церкві. R5252:6

Нехай Господній народ навчає один одного, будуючи один одного у вірі, підбадьорюючи один одного, допомагаючи один одному одягати весільну шату й бути достойними спадщини святих. R2707:6

В спадщині – У співспадкоємстві з Христом. R1340:2

Славна надія, запропонована посвяченим святим Євангельської епохи. R1598:2

Вважаючись такими, що перейшли від смерті до життя, до якого вони насправді будуть прийняті під час першого воскресіння. SM166:T

1:13 Влади темряви – Визволив нас із [початкової] влади темряви. R875:6*

Вони зазнають земних втрат внаслідок перенесення з влади темряви. D620

Ми, що були колись у темряві, тепер просвітлені Господом. R2712:2

Сила сатани – це сила невігластва, забобонів, гріха та смерті. R1340:1, 1233:3

Під яким знаходиться решта світу. SM242:T

Переставив нас – Підняв вірою. R1340:1

Протягом цього життя, зазнаючи випробування та спокуси. R1149:2*

Люди можуть бути перенесені або змінені з одного стану в інший. R167:4*

До Царства – У його зародковому стані. F594

Усі, хто матиме частку в царстві, повинні бути схожими до другого Божого Сина. R4198:6

«Преміленіаністи» вважають, що більшість людей не матиме з нього користі. R3074:5

Про тих, хто щиро підкоряється владі Христа, сказано, що вони були «переставлені» в Царство. R32:3*

Це повинно становити самий центр та суть наших проявів віри, надії та довіри. NS268:6

Свого улюбленого Сина – Однородженого від Отця (Ів. 1: 14). R944:4*

1:14 В Якім – Ми охрищені в Христа. HG251:4*

Бог вшанував Свого Сина, зробивши Його Своїм зняряддям або представником для здійснення всіх Своїх великих задумів. HG297:2

Маємо відкуплення – Грецьке *«аполютросіс»* – визволення. E434, 436

Не через Його приклад, а «кров'ю Його». R1810:4*

Викуп. R687:5

Кров'ю Його – (пер. Гижі). Викупною кров'ю. Також пояснюється в Мт. 20: 28. R1336:2

Пролиттям крові Христос вчинив відшкодування за гріхи світу. R1299:1

Яка стала підставою для прощення наших гріхів, уклала для нас мир, відкрила шлях примирення і повернула нас у Божу сім'ю. R1230:3

Основа нашого примирення. R1058:6

«Спасемося Ним від гніву тепер, коли кров'ю Його ми виправдані» (Рим. 5: 9).

Порівняйте також із Еф. 1: 7. R866:4

Це могло бути справедливо здійснено тільки викупом – тобто кров'ю Ісуса. R324:5

Вчення про прощення гріхів через Його кров – це те, на чому будується вся наша віра й надія як християн. R94:4

Прощення гріхів – Уся Його благодать поширюється на нас через жертву нашого Господа Ісуса. «Виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі» (Рим. 3: 24). E461

Через віру в Його кров. R1231:2

Якщо ми не прощені, то не можемо наблизитися до Бога як до «нашого Отця». R94:4

Смерть Ісуса очищує нас від усякого гріха (1 Ів. 1: 7). R93:6

Свідчення повного прощення всіх тих, хто справді кається і хто наближається до Бога через Христа. Q832:4

1:15 Він є образ – Керівник та глава усіх зірок поранніх. R1686:2

Ми бачимо Наречену, «подібну до Нього» (1 Ів. 3: 2). R1210:6

Він тільки просив повернутися до того, Ким Він був раніше; але Отець «повищив Його» набагато більше від слави, яку Він мав. R1161:5

«Образ істоти» невидимого Бога. R361:6

«І, як носили ми образ земного, так і образ небесного будемо носити» (1 Кор. 15: 49). R41:3*

До нас. R1340:5

Невидимого Бога – Небесний Отець не мав початку, а незмінний від віку й до віку. R1514:6

Ясно говорячи про те, що як тільки істоти народжуються від духа, вони теж стають невидимими. R237:1*

Роджений перш – Єдине безпосереднє творіння Отця. R5992:6, 4107:2, 1599:1, 1278:3

Як Логос, «початок Божого творива» (Об. 3: 14). F18; R5972:3, 1642:1, 1609:3, 1247:2, 1125:3; SM659:T

«Альфа й Омега, Перший і Останній, Початок і Кінець» безпосереднього творіння Отця (Об. 22: 13). R5748:1, 4098:1, 1599:1

Логос був самим початком Божественної праці. R5351:3

Після того, як Бог створив одну Велику Істоту, Він відпочив. З того часу вся Його сила задіюється через Господа Ісуса. R5239:1

Він виконував усю велику працю створення, але Сам був першим з усіх безпосередніх творінь Бога. R4964:3

Ісус був просто тим, Ким Він себе називав: Сином, посланим Богом, Однородженим від Отця, родженим перш усього творива. R2773:3

Буквально: «народжений перш усього творива». R1904:5

Те, що наш Господь Ісус існував у вищій природі та стані до Свого втілення, чітко зазначено в Писанні. R1673:3

Великий Месія був із Отцем ще до початку творення. R1583:1; SM483:2

Він був не тільки першим Божим творінням, але й останнім. R1514:6; HG297:1

Той, Хто знав характер Бога довше, повніше та ближче, ніж будь-яка інша істота. R1125:3

Народжений перед усім створінням. R1060:4, 446:5

Головний. R803:1

Це не підтверджує догму трійці. R560:3*

Унітаристи заперечують, що Він існував до зачаття в Марії. R505:2*

Який згодом став людиною, Ісусом. R421:3, 338:2

Ісус у Своему передлюдському стані. PD54/67

Псалмист називає Його «Перворідним [Єгови], найвищим над земних царів» (Пс. 89: 28). SM491:3

Ісус був створений першим. HG292:3

Це узгоджується з Ів 1: 1-3, що Його діяльність починається з самого початку. NS257:1; Q374:6

Однороджений, схоже, не задумувався зокрема про обіцяну славу. NS438:6

Не узгоджується з теорією про те, що Ісус почав Своє існування як син Йосипа. OV328:8

Він передує усьому. Q746:3

Усякого творива – Усього створіння. E86; R1063:5

«Усякий» – з грецького слова, яке означає «все». R838:3

1:16 Ним – Усі речі належать Церкві, бо вони належать Христу, а Христос Богові, Який створив все через Свого улюбленого Сина і для Нього. R1617:4

Його представник у створенні всього. R1266:1

Цій великій істоті, прем'єр-міністру Єгови, наступному після Нього по величчю, Всевишній довірив працю відкуплення та відновлення людства. R1125:3

План і все інше сформоване не тільки Ним, але й для Нього.
R21:4

Створено все – Першому й Однородженому Синові Єгови було відведено виняткове місце, так що «усе через Нього повстало і ніщо, що повстало, не повстало без Нього» (Ів. 1: 3). R5351:6, 2985:2

Отже Отець високо вшанував Його як Свого представника у всій праці створення стосовно ангелів, херувимів і людей. R5351:6

Невидиме – Для нас. R1063:4*

Влади чи начальства – Єгова є головою Христа, але Він вшанував Його, зробивши Його головою всіх влад чи начальств. R1550:1

Усе через Нього – Ці слова не узгоджуються з теорією про те, що Ісус почав Своє існування так само, як інші. R5767:6

Наш Господь був почесним представником Єгови у всіх Його могутніх справах. R1247:2

Однороджений. R2431:3

1:17 Ним – Погоджується з Ів. 1: 1. R2985:2

Ним було створено все, що на небі і що на землі (Ів. 1: 3).

R2431:3, 1247:2; HG297:1

Як представник Єгови. R490:2

1:18 І – Він також перший, Хто має частку в божественній природі. R446:5*

Він Голова – Нове створіння представлене як чоловік повної зрілості (Еф. : 13– Турк.). F362

Наш Відкупитель був піднятий першим, щоб стати Головою. R4354:4

Христос (Голова і Тіло) – це Посередник Нової Угоди. R2709:2

Перший, головний. R2479:2

Він – перший в отриманні божественної природи. R446:5

Ісус ніколи нікому не давав цього становища, але володіє ним Сам. Тож усі інші, хто заявляє на нього права, є узурпаторами. R320:4

Єдиною контролюючою владою для членів цього Тіла є воля Голови, Ісуса Христа. R132:3

Він відкриває шлях і Сам є нашим Провідником. R89:4

Ісус є Головою над насінням, яке зітре голову сатані. R11:3

Як чоловік є головою жінки. HG99:3

Ісус і Сам був би великим позаобразом Мойсея без об'єднання з Його вірними, але Отець захотів, щоб це було інакше. NS142:1

Тіло й Голова повинні співпрацювати, вони передбачені для того, щоб співпрацювати, повинні бути разом у всіх відношеннях. NS341:3

Тіла – «Наше безславне тіло», з точки зору світу. R827:6

Дорогою ціною Павло шукав участі в цьому Тілі; він прагнув «знайтися в Нім» (Фил. 3: 9). R827:6

Якщо ми були охрищені в Христа, то це для того, щоб зуміти стати членами Його Тіла, Церкви. Звідси випливає, що єдина контролююча влада для нас – це воля Голови, Ісуса Христа. R132:3

Церкви – Яка підготовлена до співпадкоємства з Ним у Його Царстві. R2479:2

Він початок – Нового створіння. R5580:4

Первороджений – Грецьке слово «*геннао*», народжений (також зачатий), стосується всього процесу народження (духовно зачатий, а тоді духовно народжений). R5580:1

Оскільки наш Господь був народжений з мертвих як духовна істота, Він мав бути спершу зачатий від Духа, оскільки народженню завжди передує зачаття. R5580:4

Ісус був зачатий від Духа при посвяченні, а три з половиною роки по тому, під час Свого воскресіння, Він був народжений з Духа. R4544:2

Відтоді члени Церкви піднімаються зі світу, відокремлюючись від світу до Господа й Тисячолітньої праці. R4354:4

«Він був перворідним поміж багатьма братами» (Рим. 8: 29). R3912:2, 3793:3, 2618:5, 2573:1, 2422:2

Ісус був першим (на будь-якому рівні існування), Хто був повністю піднесений із влади смерті (воскрес) до досконалості життя, буття. R3912:2, 3563:4; HG136:2; NS284:3

Тому Мойсей та Ілля не могли буквально бути на горі Преображення. Це було видіння. R3793:3

Наше народження буде в першому воскресінні. R2630:1

Воскресіння – це народження. R2618:5, 2573:1; HG63:1

«Первісток» (1 Кор. 15: 20). R2467:3, 2461:3, 2288:6

При Його воскресінні. R2422:2

Перший, Хто був повністю та абсолютно звільнений від смерті. R810:4

Це було Його народження до нової природи. CR401:4

Якщо ми будемо вірними і станемо членами Його Тіла, у воскресінні ми досягнемо славного стану народження. HG132:5, 229:4; NS101:3

З мертвих – Народження нової істоти відбувається у воскресінні. A197

Як воскресіння нашого Господа було Його народженням з мертвих до повної досконалості духовного існування, так і воскресіння Церкви тут і в інших місцях називається народженням. B134

Лазар та інші, які тільки якоюсь мірою були підняті до життя, не зазнали воскресіння. Це ніколи не носить такої назви у Писанні. R413:3

Христос, під час Свого воскресіння, перейшов до вищого життя та праці другого Адама як дух оживляючий. R42:2*

Першенство – «І все впокорив Він під ноги Йому, і Його дав найвище за все, за Голову Церкви, а вона Його Тіло» (Еф. 1: 22-23). A82

У Нього вже була першість, і вірно використавши її, Він був першим у порядку просування до тих вищих почестей і достоїнств, які Отець мав дати. F64

Честь бути першим, Хто встав із мертвих. F676

Не першість у порівнянні з Отцем, а в порівнянні з усіма іншими. R5418:4

Господь усього; першість. R4964:3

Христос повинен бути зведений на престол у наших серцях вище над усім. R2986:3

У всій творчій праці Єгови, на будь-якому рівні, Логос мав перевагу. R2408:3

У Його житті, смерті, воскресінні, у процесі розвитку від нижчого до вищого, від природного до духовного, Він є Попередником Своїх святих, Головою. R89:4

1:19 У Нім – У Христі Дух Божий перебував рясно і без міри. R2064:2
Усе, що робить Бог, Він робить через Христа, як Посередника, і все, що робить Христос, Він робить силою Отця, даною Йому. R27:2*

Він – слово, правда, особисте втілення всього доброго й правдивого і, безумовно, об'явлення Бога. R9:3*

Перебувала вся повнота – У тому сенсі, що Він повинен мати повну владу, – не просто над людиною, а над усіма речами: і небесними, і земними. R4665:1

Повнота тут означає необмежену або повну владу. R1063:6*

1:20 Поєднати з Собою все – Єгова довірив Христу все виправити, мовби кажучи: «Тепер Тобі довірена вся справа, щоб придушити будь-яке повстання, пильнувати, щоб не залишилося ніякого бунту, підкорити все, щоб був мир і порядок у цілому володінні». R4665:4

Ісус призначений встановити мир і праведність у всьому всесвіті. NS823:3

Примиривши – Умилостивлення – відшкодування. R1680:4

Смерть Христа була необхідною як сплата покарання, перш ніж хтось міг бути прощеним, отримати право стати сином або воскреснути. R1392:4

Кров'ю хреста Його – Це було необхідно, щоб довести вірність нашого Господа до смерті, і це показало, що Він був саме Тим, Хто має довершити всі ці речі. R4665:4

Викупна кров — смерть. R1336:2

Таким чином, Своєю смертю на хресті, пролиттям Своєї дорогоцінної крові Христос учинив відшкодування за гріхи світу, і через Нього люди отримують прощення та спасіння. R1299:1

Його кров стала основою для прощення наших гріхів, уклала для нас мир, відкрила шлях до примирення та перенесла нас зі становища засуджених винуватців назад до синівства в Божій сім'ї. R1230:3

Через те, що покаранням за наш гріх була смерть, Він «був слухняний аж до смерті, і то смерті хресної», щоб ми могли бути прощені (Фил. 2: 8). R94:1

Чи то земне – Земні грішники. E424; HG729:2

Чи то небесне – Упали ангели. E424; HG729:2

Ми абсолютно не сприймаємо цей уривок у тому значенні, ніби «кров хреста» мала якесь відношення до спасіння ангелів. R4665:1

1:21 Вас – Були примирені смертю Ісуса. R37:1

Колись відчужені – Логічно, що Божі друзі, прийняті в Його сім'ю як діти, мають бути благословенні, у той час як інші: чужинці, прихоськи, незнайомці, – ні. R2760:3

Вороги – Через незнання та падіння вони були порушниками божественного закону. R4516:5

Деякі з тих, що стали святими, були колись брехунами й огидними людьми. R4341:3

Багато хто з дітей Адама сьогодні набув характерних рис природи козла (ворогів Бога через злі учинки), тому що вони були зведені сатаною. R2707:2

Злих учинках – Колишній стан відчуження; під осудом смерті. R5431:3

1:22 Примири́в – Бог не примирився, дозволивши Своєму милосердю взяти верх над Своєю справедливістю, виправдовуючи таким чином гріх, але Він дав Христа на місце грішника. R37:2

Відшкодування. R37:2

В людськiм тілі Його – Людська природа. R611:2

Христос, Священик, приніс у жертву плоть. R106:5*

Ніхто не може встояти у власних силах. R90:1

Смертю – З Божої точки зору примирення є повним з того часу, як Христос здійснив примирення за беззаконня Своєю смертю. Відчуження людини ще має бути усунене. R37:2

Щоб учинити вас – Церкві буде постійно потрібен Христос як її Заступник, до останнього, коли Він представить її непорочною та неповинною перед Отцем у любові. R5120:4

Бажаючи, щоб Христос далі залишався їхнім Заступником, усі, хто належить до Його Церкви, також повинні захищати Його

справу серед людей, не соромлячись Його, Його доктрини чи Його слів. R5120:4

Вони не будуть повністю та дійсно представлені, поки Син їх не очистить і не вдосконалисть. R1713:5

Однак у найповнішому розумінні Бог не візнає нас синами, поки наш Господь не представить нас дійсно досконалими перед Отцем у кінці Євангельського віку. R916:4

Неповинними перед Собою – За образом Божого Сина. E395

Перед люблячим Отцем, у кінці Євангельського віку. R5120:4

Поки наші надії, прагнення, цілі життя зосереджені на небесних речах, нам не треба боятися. Господь збереже нас від падіння. R2480:2

Після того як будуть знищені всі свідомі грішники, усіх решта Ісус представить перед Отцем досконалими й неповинними. R1601:5

1:23 Пробуєте в вірі – Віра Церкви повинна ґрунтуватися не на людській мудрості (марній філософії), а на силі Бога. R1719:6

Сталі – Усталені переконання в правді, настільки вкорінені й засновані на Божому Слові, що нас не можна буде зрушити з місця. Стан невизначеності не є станом віри. R1218:4

Не відпадаєте – Не потураючи загальнопоширеній тязі до чогось нового. R1719:6

Апостол оберігає Церкву від спокус противника, за допомогою яких той хотів би, щоб їхня будова віри «відпала» від істинної основи. R652:1

Надії Євангелії – Не щось, придумане людьми замість неї. R2692:2

Це не якась загальна надія, а це особлива надія – та, що містить визначені елементи. R1435:2*

Яка проповідувана всьому створінню – Очікування, що світ буде навернений місіонерськими зусиллями до другого приходу Господа, було помилкою. R2872:1

Вона вже більше не обмежена тільки до євреїв. R5101:1, 2518:6

Той, у кого є вуха, щоб чути. Q287:2

15:24 Тепер я радію – Св. Павло вважав, що мати скорботу – це радість, знаючи, що це принесе плоди святого Духа в його характері й таким чином підготує його до Царства. R5951:5

Замість того, щоб говорити собі чи іншим: «Я роблю більше, ніж мені належить, в євангельській праці; деякі з вас повинні прийти і допомогти мені», – Павло дивився на це по-іншому. Він показав, що прагне доповнити якомога більше недостачі скорботи Христової. R5951:5

В стражданнях своїх – «Співспадкоємці Христові, коли тільки разом із Ним ми терпимо» (Рим. 8: 17). E146; F632; R5079:4, 2787:2, 2511:1

Ми, його «брати», маємо привілей доповнити міру його страждань, як «члени тіла його». T42

Павло бажав розділити з Господом нинішні страждання, щоб також розділити з Ним прийдешню славу. R5951:5

Неуцтво й сліпота серця та розуму лежать в основі всіх страждань Христа, поки тіло не доповнить недостачу скорботи Голови. R5872:2

«А коли терпимо, то будемо разом також царювати» (2 Тим. 2: 12). R5392:1, 5192:6, 5079:3, 2787:2

Страждання, які ми накликаємо на себе через вірність нашій угоді. Причина цих переживань не в Адамі. R5117:4

Пам'ятаючи про головування Христа, турботу й зацікавленість навіть слабкими й смиренними, ми хотіли б скористатися можливістю страждати разом із Ним та іншими членами тіла, допомагаючи нести їх тягарі. R2824:2

Будьмо вдячні за те, що ми вважаємося гідними зазнати деяких Христових зневаг. R2782:1

Слава настане після завершення страждань. R2373:5

Те, що Ісус передав чашу учням і попросив їх пити з неї, було запрошенням для них стати учасниками його страждань. R2272:2, 1637:2

Поки Церква все ще знаходиться в плоті, страждання Христа в плоті тривають далі й не будуть завершені, доки останній член не буде прославлений. R2201:2

Безперечно, в Біблії немає жодних натяків на те, що Тіло буде звільнене від подібних страждань, які мав Голова. R2000:3

Коли всі страждання Христа (Голови і Тіла) завершаться, тоді потечуть потоки води життя, і кожен, хто захоче, зможе пити вільно й жити вічно. R334:4

Вік Євангелії – це вік страждань, що починається з особистих страждань Христа і не завершиться, поки ми, як члени Його Тіла, не доповнимо цю недостачу. R157:2

За вас – Страждання та самозречення Христа були не за Його власні гріхи, а за гріхи інших, і так відбувається з членами Його Тіла. E234

І доповнюю – Ми віддаємо себе Господу, і Він, як Божий Первосвященик, жертвує нас як частину Своєї власної жертви. Ev
Це частина нашої угоди. F466; NS78:5

Ми маємо привілей долучитись до тієї самої угоди жертви, яку уклав Ісус. R5690:5, 218:4

Запрошення, запропоноване Церкві, яка тепер готується до членства у царському священстві в праці благословення та піднесення людства. R5079:4

Парусія Христа розпочалася, хоча вона ще не закінчена. R4543:3

Бог передбачив цю участь, забезпечивши її для Церкви. R4495:6

Коли закінчиться страждання з Господом останнього члена Христового Тіла, завершиться вік Євангелія та позаобразний День Примирення. R4397:3

Віддаючи своє життя в служінні Йому, за братів. R3526:5

Віддаючи свої тіла на жертву живу (Рим. 12: 1). R3318:6; NS475:1

Ви помрете як «вельможа» Ісус, у жертві (Пс. 82: 6, 7). R3175:3

Христос мусив постраждати й увійти у Свою славу як священник за чином Мелхиседека. Його вірні послідовники повинні йти по Його слідах. R3115:5; SM144:T

Світ повинен чекати, щоб отримати користь від смерті Христа, поки не доповниться недостача скорботи Христової. R3088:6

Як представники Христа в плоті. R2924:2

Будучи слухняними «аж до смерті». R2778:1

Як член Тіла Христа, нове створіння. R2908:4, 2434:5, 2373:5

Члени Тіла Христа повинні закінчити свій шлях і покласти своє життя, перш ніж буде здійснена велика праця Дня Примирення, віку Євангелія. R2511:1

Існує частина жертви за гріх, яка чекає завершення, щоб Церква її доповнила. R2474:6

Як було з Христом, так є і з членами Тіла: це частина божественного плану, що «мусять спокуси прийти». R2469:4

Це наш благословенний привілей – втішати один одного у випробуваннях, пов'язаних із нашим «доповненням недостачі скорботи Христової». R2448:6

Це відбувалося протягом усього Євангельського віку. Ісус був розп'ятий силами зла; Він віддав Себе в жертву за гріх. І члени Його Тіла страждають разом із Ним. R2434:5

Це наша місія. R2415:4

Хоча наша жертва не є частиною викупної ціни, вона здійснюється на користь мертвого та вмираючого світу. R1987:1

Розділяючи зараз зневаги тих, хто Його зневажав. R1911:3

Отже тепер посвячені, заручені, перебуваючи в плоті, представляють Христа в плоті, і у своїх щоденних жертвах вони доповнюють «недостачу скорботи». R1387:1

Щоб розділити з Ісусом складання жертви за гріхи, будучи спочатку виправдані через Його жертву. R648:6

Ісус запропонував учням пити з Його чаші, і це було запрошення стати учасниками Його страждань. R540:4, 467:1

Святі відчувають на собі наслідки панування сатани. R492:3

Ми споживаємо нашого Агнца з гіркими випробуваннями й бідами від зла в теперішньому віці. R467:4

Ось причина, чому між смертю Ісуса та благословенням усього світу знаходиться вік Євангелія. R283:2

Завершуючи працю Голови «за народ» – світ. R150:2

Як жертва козла доповнювала жертву відшкодування та жертву за гріх в образі, так і наш Голова, постраждавши, залишив трохи (у порівнянні з Його) страждання, яке ми як Його Тіло можемо розділити. R80:4

Хоча іноді це може бути дуже важко. R28:1*

Павло хотів розділити все, чого зазнав Ісус. Ісус помер як жертва за гріх. Q676:3

Це одне із запрошень, запропонованих Церкві, яка зараз готується до членства в Царському Священстві. Q376:3

Якщо Церква чітко пам'ятатиме в теперішньому житті про дорогоцінні речі, які Бог приготував, вона дуже радітиме участю в Його жертві. CR39:3

Існує домовленість: якщо ми страждаємо з Ним (не по-іншому, не якимось інакше), то царюватимемо з Ним. CR49:4

Посвячені мають досвід єдності та спільності в крові Христа. NS298:2

Великий Первосвященик приймає нас як членів Свого Тіла та вважає наші страждання заради праведності частиною власних страждань. NS421:4

Розумна служба. NS501:1

Жертвуючи земними інтересами й правами і (будучи прийнятими Отцем) закінчуючи свою частку в жертві Христа. NS698:1

Наш Господь почав жертвування і, приймаючи віруючих як Своїх членів, Він робить це за умови, що вони будуть принесені в жертву. NS716:6

Беручи участь разом із Христом у праці запечаткування Нової Угоди. NS289:5

Знаючи хрищення своєї волі, свого серця в смерть із Христом і будучи прийняті до членства в Його Церкві. NS53:4

Недостачу – Як козел доповнив недостачу жертви за гріх, завершуючи жертву, розпочату тельцем, так робить і Мала Черідка, ідучи вслід за Ісусом. T66; R4475:5, 1871:6, 729:6

Члени Церкви, так само як і їх Провідник, повинні стати досконалими як духовні істоти, через страждання у плоті, як жертва за гріх. T80

Павло показав, що бажає та прагне доповнити якомога більше недостачі скорботи Христової. R5951:5

Будучи прийнятими через приписання заслуги Христа, ми вступаємо в ту саму Угоду жертви, що й Ісус. R5690:5

Таким чином, страждаючи разом із Ним у цей теперішній час, вони незабаром будуть прославлені разом із Ним у Його Царстві. R4832:5

Участь Церкви в жертві за гріх заради світу відбувається не з якоїсь необхідності, що виникла, а лише завдяки Божественному плану. R4747:6

Де закінчились страждання Христа, Голови, там почалися страждання «Тіла Христового». R4710:5

Це показує участь усіх членів Христового Тіла у стражданнях нашого Голови. R4475:4

Тепер Ісус приписує Свою заслугу невеликому класу, щоб вони були прийнятні для Отця і мали привілей брати участь у стражданнях Ісуса. R4747:2

Яким був Божественний план для Господа, таким є Божественний план для Його членів. R4398:5

З цієї точки зору перший прихід Христа (у плоті) був поступовим, охоплюючи період близько дев'ятнадцяти століть. R3192:6

У щоденному жертвуванні заручені, які є в плоті, представляють Христа. R1387:1

Праця пошириться на людей у світі, після того як усі члени «Тіла» доповнять недостачу скорботи Христової. R1364:2

Бути «спасеними» – це підкорювати усі бажання плоті (як правильні, так і грішні), складати їх щоденно на Божому вівтарі, щоб ми могли доповнювати недостачу скорботи Христової. R1151:4*

Найяскравіше це показано у жертвах Дня Примирення у 9 та 16 розділах книги Левит. R514:1

Із Христом Наречена несе тут хрест, і коли кожен член цього Тіла буде довершений як «жива жертва», тоді жертва відшкодування буде завершена. R252:6

Хіба Церква не іде вслід за її Головою, як і козел був принесений у жертву після тельця? R245:3

Адам і Єва були одним цілим у переступі; Ісус Христос і Його Наречена є одним цілим у відкупленні світу. R150:2

Незабаром Тіло закінчить свою працю. R147:3

Як жертва козла доповнила жертву примирення та жертву за гріх в образі, так і наш Голова, постраждавши, залишив трохи, щоб і Його Тіло мало в цьому частку. R80:4

Коли разом із Ним ми терпимо, ми також будемо царювати з Ним (Рим. 8: 17; Кол. 3: 4). SM783:1

Плоть посвячених, вважаючись плоттю Ісуса, страждає протягом усього віку. SM360:3

Скорботи – Самопожертва, самозречення, несення хреста. R4434:3

Церква розділяє не тільки страждання свого Господа за праведність, але їй також обіцяна частка у всій славі її Господа (1 Петр. 5: 9). E42

Потрібно вчинити хрищення волі й серця у смерть разом із Христом і, таким чином, бути прийнятим до членства в Його Церкві, яка «доповнює недостачу скорботи Христової». F446

Якщо ми бажаємо цього привілею, ми повинні віддати наші тіла на жертву живу, як Він віддав Своє тіло. R5392:1

Привілей мати частку в Господній чаші не є для світу. Всяка можливість мати частку в Його стражданнях і славі завершиться тоді, коли Церква буде прославлена. R5342:3, 2201:2

Відколи наш Господь признає плоть Своїх послідовників як Свою, про Церкву сказано, що вона доповнює недостачу скорботи Христової. R5173:4

Тим, хто має бути возвеличений до божественної природи і слави, необхідно особливо проявляти відданість, самоприниження та самопожертвування. R5147:4

Оскільки Він мусив страждати, праведний за неправедних, так і Його члени, виправдані вірою, мусять схожим чином страждати, праведні за неправедних. R4352:6

Коли всі ці скорботи будуть доповнені, настане славна праця Тисячолітнього віку. R4310:2

Коли завершаться страждання Христа, настане слава. R3683:3, 2373:5, 1364:2

Ці позаобразні страждання охоплюють увесь Євангельський вік. R3318:6

Невдовзі, під звук сьомої сурми буде проголошене відшкодування за гріхи світу, оголошуючи повне звільнення для всіх людей. R3115:4

Коли під час служби приходять переслідування, ми повинні вважати їх частиною чаші, дякуючи за те, що ми вважаємось гідними страждань. R2782:1

Тіло, так само як і Голова, має отримати урок страждання і тим самим довести, що гідне царювати разом із Ним. R1988:2

Страждання Христа, до участі в яких були запрошені під час віку Євангелія всі віруючі, очищені Його кров'ю, скоро будуть доповнені, або завершені. R1231:4

Розділяючи спільність крові й Тіла Христа. R611:6

Беручи участь у стражданнях Христа, а не в якомусь іншому стражданні; кладучи своє життя на знак своєї вірності братам. Q10:2

Той, хто отримує велику частку скорботи й страждань Христа, матиме велику частку в подальшій славі. CR172:5

Голова, або Первосвященик, і священники із задоволенням роблять це. NS625:2

Христової – Оскільки Бог прийняв вас через Христа, ваші страждання вважаються частиною Його страждань. Q678:T

Ми повинні віддавати свої тіла в жертву живу, як віддавав Він. R5392:1

Наші фізичні немочі, які є спадковими, не є стражданнями Христа. Радше ми повинні говорити про страждання Христа як про добровільні та непримусові. R5117:4

«Поховані з Ним хрищенням у смерть» (Рим. 6: 4). F446

«Померли з Христом» (Рим. 6: 8). «Уподібнюючись Його смерті» (Фил. 3: 10). C239

Церква з її Головою – це «хліб один», який ламається під час Євангельського віку. R5192:5

Оскільки Бог прийняв вас через Христа, ваші страждання вважаються частиною Його страждань. Q678:T

Ми падаємо «як кожен із вельмож» – як другий Адам, як члени Христового Тіла. С239

В тілі своїм – Наш Господь приймає плоть Своїх послідовників як Свою. Ев; R5173:4

Як посвячення позаобразного священства вимагає Євангельського віку для свого довершення, так і жертва за гріх: вона почалася з Голови, і члени Його Тіла доповнюють міру страждань, що залишилися (2 Кор. 1: 7). T50

За тіло Його – «Ми мусимо також класти душі за братів» (1 Ів. 3: 16). F633; R4492:2, 4128:5, 2824:2; NS254:4

Небесний Отець не планував, щоб Ісус був один, але щоб Він був Головою Церкви, Тіла. R5391:6

Міра нашої любові до Господа буде показана нашою любов'ю до співчленів Його Тіла. F468

Первосвященик після принесення власної жертви мав «вчинити приношення від народу [козла], і примирити їх [весь Ізраїль] як заповідав Єгова» (3 М 9: 7 – Гиж.) T80

За Тіло Христове; ми служимо Церкві, не світу. R3586:3; Q11:T

Це ті, хто взяв свій хрест, щоб іти вслід за Тим, Хто був розп'ятий, – Тіло Христа. R1964:3

Законних Божих дітей можна розпізнати по їх жертвуванні за всіх, хто любить правду і служить їй. R985:4

Зверніть увагу на палке бажання Павла «знайтися в Нім» (Фил. 3: 9), і якою ціною він шукав членства в цьому «Тілі» і вищого чи головного воскресіння, яким воно втішатиметься. R827:6

Для Церкви Ісус названий Головою. Спочатку постраждав Голова, потім услід за Ним і Тіло – «думає про Нього» і про Його приклад. R218:4

Усі об'єдналися з Ним через віру й посвячення. NS210:5

Доказом того, що ми переходимо від смерті до життя, є наша любов до братів. NS79:4

Що воно Церква – Ісус був Головою та Предтечою християнської Церкви, яка є Його Тілом, отже, ніхто не передував Йому як член Церкви. B202

Чиї імена написані не на земних сувоях, а на небесах. R1309:2

Що представляє Його. R1171:6

Ісус не клав Свого життя щодня в служінні світу, але в служінні «люду власності Божої», Ізраїлю, і особливо тим, які були справді ізраїльтянами. R4492:3; Q676:3

Ісус застосував свої права на земне життя на користь Церкви. Потім вони перейдуть через Церкву до Ізраїлю, а через нього і до світу. Q676:4

Ісус поклав Своє життя за Церкву. Q677:T

Існує тільки одна істинна Церква. Інші організації, звані церквами, не визнаються Богом як такі. R1102:6

У вузькому значенні цього слова це ті, хто виконує свою угоду й довершує жертву. R581:5

1:25 За Божим зарядженням – Святий Павло був висунутий в ролі Господнього речника для поган, тому його розум швидше, ніж розум інших апостолів, збагнув те, що стосувалося нової епохи. R5941:6

Для вас мені дане – Павло зрозумів, що погани мають бути співспадкоємцями з юдеями в привілеях Царства. R5941:6

1:26 Таємницю – Хто повинен бути Спасителем людства. A77

Про те, що Месія має бути не окремою особою, а групою осіб під керівництвом Голови. A82; R5549:2; HG275:1, 274:6; SM246

Божий план є таємницею доти, доки не надходить час для його розкриття. R5391:3

Церква не є доповнювальною та додатковою частиною Божественного плану. R5054:6

Про те, що Бог у Христі примириє світ із Собою Самим. R4841:3

Під час цього Євангельського віку свята Мала Черідка буде вибрана з числа людей, щоб стати Нареченою Месії та співспадкоємицею разом із Ним у Його месіанському царюванні. R4715:2; CR460:4

Відкрита тільки святим і прихована від усіх інших. R4452:5, 4053:6; CR46:1

Про те, що погани також повинні бути співспадкоємцями з юдеями у цих особливих благословеннях Месії. R4366:6

Церква, вибрана як з юдеїв, так і з поган, щоб бути Тілом Христовим, є співспадкоємицею із Ним в Авраамовій Угоді та в усій Його спадщині. R4310:1

Участь із Христом у Його стражданнях, а у майбутньому в Його славі. R3152:6

Надзвичайно цінна ласка, про яку раніше не повідомлялося. R875:5

Вона буде завершена не раніше, ніж у кінці цього Євангельського віку, під час звучання Сьомої Сурми. R368:3

Ми маємо товариство, секрети якого не може видати ніхто, — це Божа таємниця. CR52:3

Ні Авраам, ні будь-хто інший протягом чотирьох тисяч років нічого не знав про духовне насіння. CR98:6

Месія мав спочатку використати Свої «реституційні» повноваження для зібрання особливого класу людей, «священства царського, народу святого, люду власності Божої». OV251:2

Божественна ціль — мати два Ізраїля: обидва вони згадані в обітниці Аврааму. OV71:4

Божественний план включав у себе Христа з багатьма членами. OV28:13

Ісус мав бути Головою, чи Первосвящеником, а Бог через жертву Ісуса мав відокремити й освятити священство. NS625:2

Порівняно мало з тих, хто носить ім'я Христа, мають якесь знання про неї. NS624:5

Заховану від віків — Як Бог закрив образ і сховав його красу під покривалами й шорсткими, непривабливими шкірами, так славу й красу духовних речей можуть бачити тільки ті, хто входить у «Царське Священство». T127

Отець облаштував усе так, щоб ми мали участь у жертві примирення, і це було частиною Його веління або первісного плану. T80

Коли Бог через пророків говорив про Месію як про Царя на Його престолі, Він проголосив те, що мало бути таємницею для людей, – те, що нелегко зрозуміти. R5391:3

Настав відповідний час відкрити Церкві Божественний план, що стосується її участі разом із Христом у благословенні всіх родів на землі. R2490:2

Щоб він був ясно зрозумілим. R2070:1, 368:2

Бог зберігав Свої плани закритими й прихованими від світу й лише поступово відкривав їх Своїй Церкві. R368:3

I покоління – Від усіх попередніх віків. І це досі приховане від усіх, крім особливого класу. A81

Грецьке «*генеа*» – люди, які живуть в один період часу, як у Мт. 24: 34: «Не перейде цей рід». D603

Епохи. R5549:2, 4715:1, 4334:3, 4310:1, 4053:6, 4034:5, 2490:2

A тепер – Відповідний час для відкриття Церкві Божественного плану. R5391:3, 2490:2

3 Дня П'ятидесятниці. R368:2, 179:4

У цьому віці «Доброї Новини». R179:4*

Виявлену – Почала чітко виявлятися після воскресіння Христа. A77

Настав час святому Духу відкрити Церкві те, що раніше було таємницею. R5391:3

Євангельський вік треба розглядати як інтервал. R4646:3

Виявлена. R4492:1, 4310:1, 368:3

Євангельське запрошення було абсолютно новою пропозицією. CR98:6

Його святим – Нам. R4841:3

Його Церкві, святим, навченим Богом. R4452:5

І нікому іншому; і якщо святість втрачається, то з нею, без сумніву, зникає і розуміння таємниці. R4334:3

Його Церкві. R368:3

У міру того, наскільки вони святі. OV5:2

Його народу, але не світу й не просто номінальному християнину. CR10:4

Правильно, що святі повинні знати це, бо тепер сила цього знання матиме для них особливу цінність в особливих випробуваннях і труднощах, які їх незабаром очікують. SM246

1:27 Захотів показати – Коли Христове Тіло буде доповнене, таємниця буде завершена в обох значеннях. Таємні риси Божого плану стануть відомі, і Церква буде довершена. A87

Бог спеціально тримав Свій план у таємниці, поки не настав належний час для його відкриття. R5391:3

Бог протягом цього періоду завершить таємницю, дозволивши Своїм святым прийти до повного розуміння Його славних планів. R368:6

Цієї таємниці – Секрету. R5391:3, 6

Про те, що Євангельський вік був присвячений розвитку Посередника. R5300:5

Розділити з Ним теперішні страждання та майбутню славу. R4495:5, 4415:3, 3152:6

Про те, що Господь тепер шукає та обирає особливий клас, щоб вони були співспадкоємцями з Його Сином, – страждаючи разом із Ним у Його жертві та маючи з Ним частку в славі Його Царства. R4398:2

Ті, кого прийняв Господь, приносяться Ним у жертву як частини або члени Його самого; їх кров (смерть) зараховується як частина крові Христа. R4397:6

Поклик Христового Тіла до іншого рівня існування як спільників великого Месії. R4388:5

Це таємниця для номінального християнина. R4334:4

Про те, що Христос – це обраний клас. Ісус – Голова, а Церква – Його Тіло. R4034:6; OV77:4; CR460:3

Поки не почалося її виконання. R902:6*

Почалося з нашого Голови – Ісуса і доповнюється кожним правдивим членом виноградини або Тіла, чиї імена записані на небі. R368:6

Святі Господа становлять найвинятковішу та найпотаємнішу спільноту на землі. CR11:4

Це обрання або відбір святих цього Євангельського віку як духовного насіння Авраама. OV77:4

Між поганами – Павло збагнув, що погани мали бути співспадкоємцями з юдеями в привілеях Царства. R5941:6

Христос у вас – Слово «Христос» означає «Помазанець». «А помазання, яке прийняли ви від Нього, – воно в вас залишається...» (1 Ів. 2: 27). «А Той, Хто нас із вами в Христа утверджує, і Хто нас намастив, – то Бог» (2 Кор. 1: 21). A81; R4841:6

Дух Божий у Христі та Дух Христа в нас – це Бог, виявлений у плоті. A87

Помазання, яке ми отримали. R5229:4, 368:6

Христос означає Помазанець. Усі члени царського Священства будуть помазані спільно. R5227:3, 368:6

Церква. R4647:5

Ви – Його «члени», і це єдина підстава для вашої надії. R4535:5, 1273:3

Через зачаття святим Духом. R4415:3

«Прихована таємниця» – це «Христос у вас, надія слави» (Кол. 1: 27). R4334:3

Переможці Церкви. R3916:3

Усі члени Христа вважаються як один. R3710:4

Чи Христос сформувався у вас настільки повно, що ніхто інший, як би сильно він вас не засмучував, не зможе вплинути на ваше духовне життя? R3251:1

Не в тому сенсі, що Христос особисто входить у посвячену душу й використовує її просто, як машину. R3251:1

Нова природа. R237:2*

Якщо Христос не буде сформований у вас, тоді ваша надія справді марна, незалежно від того, скільки правди або скільки переваги ви можете мати. R1273:3

Дух правди, виявлений у Церкві, є представником Христа. R160:2*

Благословення й милості, даровані нам таким чином, ніхто не може відняти у нас, і вони далі будуть часткою у цій таємниці. NS400:3

Божий план включає в себе, перш за все, вибір Церкви. NS295:6

Надія слави – «Та знаємо, що, коли з'явиться, то будемо подібні до Нього» (1 Ів. 3: 2). A211

Честь, гідність, яскравість, сяйво. R5229:1

Слава, яка вища від слави ангелів, влад і начальств; яка наступна після Господньої слави. R5229:4

Цьому Христу, цьому Помазанцю Бог обіцяв славу, честь і безсмертя, божественну природу. R4841:6

Ваше членство в Тілі Христа. R4495:5

Це не якась загальна надія, але ця конкретна – надія, що складається із зазначених елементів. R1435:2*

Єдина надія на успіх. R160:2*

1:28 Нагадуючи кожній людині – Бути обережним, щоб не приймати жодної теорії, яка не знаходить підтвердження в Божому Слові. R1223:1

Точно переконалися, що серце повністю очищене від власної волі. R1223:1

Однак надіємось і віримо, що число тих, які свідомо відмовляться, буде малим. R883:4

Кожну людину досконалою – Чиї імена написані не на земних сувоях, а на небесах. R1309:2

2:1 В Лаодикії – Послання до Колосян 2: 1-8 формує відповідне послання для лаодикійців – Господніх дітей, які все ще перебувають у «виплюнутій» номінальній церкві. R494:5

2:2 Потішається їхні серця – Таємницею, або секретом Господа, призначеним для Його народу, а не для світу, і не для просто номінальних християн. CR10:4; NS398:5

У любові поєднані – Члени Тіла радісно вносять свій внесок у те, що було б для зростання та вдосконалення цілого Тіла. R449:2*

Таємниці Бога – Церква. R5928:1

Не тільки саме послання називається таємницею, а й клас Церкви, Мала Черідка, яка зараз вибирається зі світу, в Писанні названа як «таємниця Божа». CR11:3

2:3 В Якому – Христос як Божий Помазаник. R5557:3

Ми мусимо увійти в Христа як члени Його Тіла через жертву, перш ніж знайдемо будь-який із прихованих скарбів. R2762:5

- Скарби** – Ба, більше: я вважаю за втрату все задля найвищого спізнання (скарбу захованого в) Христа Ісуса (Фил. 3: 8 – Хом.). R1756:6
- Премудрості й пізнання** – Знання про приготовані божественні блага та спільність із Богом, яка дозволяє нам зараз до певної міри насолоджуватись цими благословеннями. R2762:5
- 2:6 Отже, як ви прийняли були** – Важливо прийняти Його послання в нашій свідомості й цінувати Його любов і те, що Він зробив для нас. CR99:3
- Христа Ісуса Господа** – Розуміючи що Ісус є представником Христа як Відкупитель роду Адама та Визволитель людства з сили гріха та смерті. R5557:3
- Шата Христової праведності. R1008:2
- Так і в Ньому ходіть** – Вчиніть повне й остаточне посвячення Йому. CR99:3
- Шлях, який веде до слави, честі й безсмертя. R5557:3
- Тривайте в Ісусі. Не поєднуйте земну філософію з небесним посланням. R5557:3
- Великим випробуванням нашого Господа Ісуса була Його відданість волі Отця. Різноманітні випробування, дозволені для Божої Церкви, будуть випробуваннями відданості серця. R4647:1
- Послух Господу в думках, а також в діях, означає подолання егоїстичних нахилів. Боротьба ведеться проти старої природи з її спотвореними смаками, пристрастями й волею. R4647:1
- 2:7 Бувши вкорінені й збудовані на Ньому** – Коріння віри глибоко проникає в пізнання божественного плану, поки дерево характеру росте вгору, на якому розвиваються й дозрівають рясні плоди святого Духа. R5557:6
- Процес вкорінення невидимий, і про нього можна судити лише за його зовнішніми ознаками. І таким чином духовне життя Божої дитини виявиться через принесені плоди. R5558:3
- Павло закликав усіх випробовувати й пізнавати себе, чи перебувають вони у вірі, тверді та сталі, і чи не відпадають від надії Євангелія (Кол. 1: 23) R1719:6

Деревам також потрібні сонячне світло й дощ, щоб розвинути плоди святого Духа. R5558:2

Будь-яка спроба об'єднати теорії людей із Божим планом призведе до духовної смерті. R5558:1

Добре вкорінене дерево важко викорчувати; воно володіє дивовижною силою. R5557:6

Зміцнені в вірі – Настільки зміцнений у Божих обітницях, що ніякий вітер науки не міг захитати його віру. R5557:6

Нинішня правда. R1536:4

Як вас навчено – Нами, апостолами. R3215:3

2:8 **Стережіться** – Ці божественно натхнені слова застереження є дуже чіткими, навчаючи всіх нас завжди бути обачними, щоб не потрапити в жодну пастку противника. R1661:6*

Ніхто – Людська мудрість у порівнянні з Божою мудрістю. SM19:1

Філософією – Господь хоче, щоб ми були обережні, уважні та пильні до всіх обманів і небезпек, які підстерігають сьогодні. R1670:6

Мудрість земної науки. HG470:5

Грецька філософія та знання, неправдиво названі так. R2611:3

Не витрачати дорогоцінний час на вивчення «блуду безбожних» (2 Петр. 3: 17). R3215:3

Переданням людським – Які дійшли до нас із Середньовіччя. NS368:6

Помилки, демонські науки. NS301:3

Платон навчав теорії людського безсмертя. SM19:1

Не тільки Ісус був незадоволений дотриманням людських традицій, але й «апостол поганів» рішуче застерігав своїх навернених остерігатися цього, як і інших шкідливих речей. R1011:5*

2:9 **В Ньому** – У Христі. R249:1

Усе, що Бог робить, – це через Христа, як Посередника, і все, що робить Христос, – це силою Отця, даною Йому. R27:2*

Він – слово, правда, особисте втілення всього, що є добре й правдиве і, безумовно, об'явлення Бога. R9:3*

Живе вся повнота – Він уособлює для нас усю повноту божественної щедрості для нашого вічного благополуччя. R5927:6; HG593:1

Божий Дух перебував рясно і без міри. R2064:3

Живе вся повнота божественної природи в тілі. R249:1

Божества – (У пер. Короля Якова стоїть слово *Godhead* – ред.). Беззмістовне слово і просто поганий переклад. Це має бути перекладено як божественність або божество. R1515:4; E71

Повнота божественної природи (Ротергем); тож те нове насіння було посіяне в природному тілі (земній посудині) і було підняте в духовному тілі (1 Кор. 15: 44). R340:6*

2:10 Ви – Віруючі в Господа Ісуса Христа і, таким чином, прийняті Отцем через Улюбленого. R2671:5

Ті, які запрошені стати священиками, розділяють страждання, а згодом (якщо будуть вірними) розділять і славу Ісуса, Первосвященика цього чину. R2671:5

В Нім повноту – «Що не має плями чи вади, чи чогось такого» (Еф. 5: 27). R2587:6

Заслуга Христа дає нам спільність і співпрацю з Ним; дає нам вагу, вплив і силу для Бога та Його справи. «Обдарував нас в Улюбленім» (Еф. 1: 6). HG387:3; R3149:4

«Без мене нічого чинити не можете ви» (Ів. 15: 5). R5902:2

Голова всякої влади й начальства – Вислів про славу Царства нашого Господа Ісуса, дану Йому Отцем. E79:2

Хоча Єгова є Головою Христа, Він із задоволенням вшанує Свого Сина, роблячи Його, у свою чергу, Головою. R1550:1

2:12 Ви були з Ним поховані – з Христом. HG248:2*; NS326:3

Смерть власної волі, земних надій, цілей та перспектив. R5063:5

Таким чином, хрищення протиставляється обрядам Закону. R1540:3

Наша земна природа була віддана, позбавлена життя й узята поза табір на знищення, у той час як наша нова природа знаходиться поза першою завісою як член Тіла Первосвященика. R154:3

Хрищенні – Ми, християни, застосовуємо до себе хрищення з Рим. 6: 3-5. R1542:2

Це грецьке слово не тільки означає «ховати», «занурювати» або «покривати», але і сам Біблійний контекст, без особливої точності вжитого грецького слова, дає зрозуміти, що хрищення було зануренням, а не покропленням. R1541:2

Хрищення не було ознакою Угоди Закону; отже це зовсім не було частиною того, що наш Господь закінчив і скасував на хресті. R1540:1

У Ньому – Навіть якщо юдеї раніше перебували під Угодою Закону. R1540:2

Разом воскресли – Ми вважаємося новими створіннями в момент посвячення, і нове створіння піднімається зі старого мертвого створіння, тож починається воскресіння або підняття, і воно просувається в міру зростання нового створіння. Q588:3

Через віру в силу Бога – Бог не рахується з християнами в плоті, а в душі через віру. R237:1*

Що Він з мертвих Його воскресив – Отже ані людині, ані навіть ангелу Гавриїлу не було дозволено сприяти справі воскресіння нашого Господа. Не були задіяні жодні великі чи малі чинники. R1005:4

Бог Отець воскресив Його (Гал. 1: 1; Дії 2: 24, 32; 3: 15; 4: 10; 10: 40; 13: 30, 34; 17: 31; Рим. 4: 24; 8: 11; 1 Кор. 6: 14; 15: 15; 2 Кор. 4: 14; Еф. 1: 20; 1 Сол. 1: 10; Евр. 13: 20; 1 Петр. 1: 21). R2795:2

2:13 Оживив – Зробив живим, воскресив. NS326:3

Плоть – це не нове створіння, а старе, яке вважається мертвим, а також вважається живим як відживлене, або оживлене. R5197:4

Ми зачаті від святого Духа в той час, коли віддаємо все своє Господу. Поступово настає наступний крок, а саме: оживлення. Воно означає: зробити живим. Зачаття є початком життя, але оживлення настає трохи пізніше, коли відбувся певний розвиток. CR2:1

Після того, як ви представили своє тіло в живу жертву, а Бог прийняв цю жертву і дав вам святий Дух, тоді настав час

(можливо, для когось довший, для когось коротший), коли ви почали бути активними, були оживлені, заряджені енергією. CR2:1

Енергія, яку ви проявляєте стосовно праведності та правди, стосовно служіння Господу та служіння братам, є частиною оживлення. CR2:2

Наша оживлена з Божої благодаті плоть є представлена чистою, прийнятною в Його очах і в належному стані для шлюбу, союзу з Христом. R5197:4

Коли це оживлення настане, його побачите не тільки ви, але й ваші ближні та друзі. Воно себе проявить. CR2:3

Якщо ви ніколи не були оживлені, якщо ви ніколи не були наповнені енергією, якщо ви ніколи не приходили до моменту, коли маєте таке бажання служити Господу, яке змушує вас щосили робити все, що у ваших можливостях, – якщо ви не досягли цього моменту, ви будете мертвнонародженими. Це буде викидень. CR2:2

Простивши усі гріхи – Ці віруючі, які були язичниками, були прощені повністю і дармо від усякого осуду. R1734:6, 975:1

2:14 Знищивши – Христос знищив писаний Закон. R1734:6

Рукописання... наказами – Постанови юдейського Закону. R1527:3

Первинно написані догми Закону. R974:4

Юдеї досі їм підлягають, і вони далі є обов'язковими. Q176:2

Хрищення не є одним із цих наказів. R1540:1, 2

На нас – Тих, хто прийняв Христа. Q176:2

Для тих, хто в Христі, немає жодного закону на тему Саббату, крім закону любові. R543:4

Проти нас – Що засуджує нас до смерті. R1205:5

Що виявилось лише на смерть (Рим. 7: 10). R1527:3

Несприятливе, невігідне юдеям. R1540:1

Проти всього Ізраїлю. R5047:2, 4505:4, 1767:3, 1734:6, 1729:6, 975:1

Із середини взяв його – Допускаючи поган до ласки. R4341:2

Угода, якої юдеї не змогли дотримуватись, була виконана нашим Господом і відійшла в минуле. R1231:2

Усі ці образні саббати Закону припинилися під час або перед смертю Ісуса, Який поклав кінець Закону, що зобов'язував до цих образів. R314:6

Христос знищив написаний Закон. R975:1

Замісницькою жертвою Ісуса Христа. R1527:2

Це не означає, що Угода Закону була анульована або відмінена, але коли йдеться про юдеїв, які прийняли Христа, вимоги всіх указів Закону були повністю виконані за них Господом Ісусом, коли Він був прибитий до хреста. R4505:4

Прибив його на хресті – Угода Закону не проминула, поки Христос не «прибив її до хреста». R4013:3, 3831:4, 3752:6, 2121:5, 314:6; B85; NS362:1; Q135:2

Закон Мойсеїв припинився, коли Христос помер. R3843:2, 1454:1

Але не божественний Закон Всесвіту, що забороняє гріх. Цей Закон панував над людьми, ангелами та всіма іншими розумними створіннями Бога, відколи вони існують, і він ніколи не припиниться. R1724:6

Десять Заповідей не були прибиті до хреста. Q134:1

2:15 Роззброївши влад – Знявши з первісного Закону усяку невідмінність. R1734:6

Й начальства – Повноваження Закону. R1734:6

Їх вивів на посміховисько – Це роззброєння влад Він відкрито показав у Своєму воскресінні. R669:2

Публічно продемонстрував їх (Закон і його повноваження) у Своєму життєвому послуху їм. R1734:6, 975:1

Перемігши їх – У послуху до смерті, навіть до хресної смерті. R1734:6, 975:1

2:16 Тож – Багато християн плутають юдейську угоду з християнською. Багато хто відчуває докори сумління стосовно неділі як саббату, тому що вони рідко живуть відповідно до вимог Закону щодо цього дня. R2119:3

Нове створіння не підлягає Закону, а підлягає благодаті. F382

Ми повинні цінувати й охороняти нашу свободу в Христі.
R974:4

Мойсеєва угода Закону з усіма її церемоніями та обрядами
проминула: ніхто більше не перебуває під її владою. R1499:2

Хай ніхто – Бо наш Господь зробив вільними як вас поган, так і
нас юдеїв. R1734:6

Вас не судить – Усі, хто в Христі, мають свободу стосовно свят,
нових місяців і саббатів Закону. R975:1

Якщо хтось наслідуюється судити іншого в цих справах, він пору-
шує прямий наказ Господа. Q824:T

Свято – Священні дні Закону, його часи та пори. R598:6

Символізуючи духовні правди, які належать до Євангельського
віку. F228

Апостол не поспішав користуватися власною свободою, хіба що
у випадку, коли це було між Господом і ним, а також між бра-
тами, які могли розуміти цю справу. R2118:6

Новомісяччя та суботи, безперечно, не становили б ніякої пере-
шкоди для християн у якійсь фізичній втечі зимою (порівняйте з
Мт. 24: 20-22). D579

Суботи – Християнин, вільний від Закону, вважав кожний день
однаковим. R1557:3

Четверта заповідь у Законі, дана Мойсеєм, була про те, що цей
день відпочинку буде святим для Господа. R1499:4

Цей термін «саббат» означав відпочинок. R1499:4

Ми святкуємо цей день, як місцевий закон, із радістю та вдяч-
ністю за такий сприятливий час для прославлення та дослі-
дження. Але ми не святкуємо це як юдейський саббат. R812:1*

Духовний християнин, хоч він і вільний від Закону, одночасно і
радіє, і повинен скористатися будь-яким способом, сприятли-
вим для його духовного відпочинку, дотримання саббату.
R2534:5

Не може означати деяких із цих щорічних подій, які також на-
зивалися саббатами, бо Павло вже включив їх у слово «свята».
HG582:1*

2:17 Тінь – Або образ. Q746:1

Відображення майбутніх речей – так само, як місячне світло є відбитком сонячного проміння. R5420:2

Юдейські святі дні й саббати були просто тінями. R404:2, 310:3

Юдейський саббат є образом якогось вищого благословення. R1499:4

Намет, а також весь народ Ізраїлю, його закони, його релігійні служіння та церемонії. T11

Майбутнього – Позаобрази будуть сповнені благословень для людства. B173

Суть, тобто виконання образу, стосується Помазанця. R1734:6

Тіло – Сама суть. F382

Христове – Голова і Тіло. R1734:6

2:18 Не зводить – Від нагороди. R4547:2

Удаваною покорою – Підкорення без причини. R4547:2

Багато хто вважає, що ознака покори – відкинути розум і сліпо іти за іншими. R496:6*

Службою Анголам – Шануванням як посланців правди тих, хто досі не надав жодного доказу здібності навчати, оскільки Бог ніколи не посилав вам жодного послання через них. R4547:2

Спокуса поклоніння людині прийде хитро, підступно, а не через нахабні вимоги такого шанування. R2080:1

Нерозважно надимаючись – Вони не можуть триматись Господа і членства в Церкві як Його Тілі. R4547:2

2:19 Не тримаючись Голови – Тихо підкоряючись і шануючи тих, хто узурпує Господнє місце в Його Тілі. R3613:2

Вивищуючи себе, узурпуючи місце нашого Господа в Церкві, ігноруючи Його слова й упорядкування та надимаючись як Його слуги. R3613:2

Такі перестали бачити свою особисту нікчемність і, здається, вбачають щось дивовижне у власних маленьких самозреченнях. C278

Найбідніший, найслабший і найнезначніший у Тілі є більш здатним (у Господніх очах) навчати, ніж той, хто вихваляється і на-

- димається, намагаючись зайняти в Церкві становище Голови. R3613:4
- Визнання Христа не лише як Відкупителя з гріха, але як Голови, Представника, Керівника, Вчителя, Хранителя Тіла, є важливим для кожного його члена. F120
- Віддаючи Йому найбільшу шану та послух. R1571:4
- У кожній думці та доктрині визнаючи вищість нашого Відкупителя. R1386:4
- Ісуса. R2461, 247:6
- Петрові, у його любові до Учителя, трохи запаморочилася голова від почесей, які він на той час отримав, і він взявся бути вчителем – «не тримаючись Голови» у властивій пошані. R3790:2
- Тіло** – Членство в Церкві. R4547:2
- Зміцнене** – Споживання живого хліба й пиття чаші. R4547:2
- Росте зростом Божим** – У благодаті та знанні. R247:6
- 2:20 Ви** – Навернені язичники. R5047:2, 1729:6
- Вмерли з Христом** – «Я» з його власним самолюбством та зіпсутими бажаннями вважається мертвим. R1861:3
- «Коли разом із Ним ми померли, то й житимемо разом із Ним!» (2 Тим 2: 11). R80:3
- Тож Ісус і Його Церква є представлені під час Євангельського віку перед Богом на жертівнику – Голова був покладений першим, а відтоді й усі, що «вмерли з Ним». R73:2
- З нами не рахуються по плоті, бо ми розіп'яли плоть. R192:2*
- «Я» з його самолюбством та зіпсутими бажаннями має вважатися мертвим. D476
- Тільки такі могли мати право бути на великій гостині. R4525:5
- 2:21 Не дотикайся, ані їж, ані рухай** — Нечистого. R127:3*
- 3:1 Коли** – Надіюся, що коли ви розглядатимете цей текст, то скажете собі: «Де з'являється те "коли" в моєму житті?» CR3:2
- Ви** – Особливий клас, вибраний народ, Мала Черідка, ті, що були покликані зі світу. CR173:1

Клас, зачатий святим Духом. CR173:2

Воскресли з Христом – Ми не могли б воскреснути з Христом, якби спершу не померли із Ним. CR173:3

Воскресіння Церкви починається в теперішньому житті з віруючих, які у своєму розумі піднімаються в обновленні життя до Христа. R5440:5, 5354:1, 3132:3

Ми ще не воскресли з Христом (хіба що вірою) і не воскресемо доти, доки не перейдемо поза завісу в позаобразний намет Сари. R4490:4*

Ніхто із нас не міг би мати такої переміни характеру, якби ми не отримали зачаття святого Духа, Духа Христа. NS670:3

Нове Створіння (нова воля), діючи в цих смертних тілах і через них, образно визнається воскреслим із Христом і таким, що шукає того, що вгорі. F487

Апостол не говорить про майбутнє воскресіння. Він говорить про образне воскресіння, якого Господній посвячений народ зазнає в теперішній час. R3203:3

Багато очей розуміння прозріли, глухі вуха почали чути, морально криві та кульгаві вздоровились, багато воскресли з мертвих (умовно). R3756:5

Наші надії, цілі, є пов'язані з воскресінням Ісуса, і ми стараємося бути мертвими щодо світських інтересів, але живими щодо духовних інтересів, небесних обітниць через Ісуса Христа. NS325:3

Апостол має на увазі, що ми воскресли, щоб ходити в обновленні життя, – наше воскресіння вже почалось. R5440:5, 3132:3

Внутрішній чоловік відновлюється день за днем. NS637:6

Апостол звертається до класу, який похований із Христом через хрищення в смерть – образно, умовно, оскільки вони віддали свої серця, віддали свою волю. CR1:1

Ми зачаті святим Духом у той час, коли віддаємо все нашому Господу. CR2:1

Запитаємо себе: «Чи я воскрес із Христом? Не в дійсному воскресінні. Чи я воскрес зараз, у тому ж значенні, в якому я мертвий зараз? Стосовно волі плоті – я мертвий». CR2:5

Нові створіння. R5325:3, 5089:2, 3132:4, 2479:5, 914:2

Воскресле Тіло Христа є невидимим для смертних людей. R237:1

Шукайте того, що в горі – Шукайте перш за все Божого Царства, щоб вчинити міцним своє покликання та вибрання до участі з нашим Господом у честі й славі Царства, які Він вже отримав як нагороду за Свою вірну жертву. R2479:5

Прагнути мати в них частку, скористатися славною можливістю та запрошенням розділити з Ним трон. CR174:4

Прагнучи наслідувати приклад і настанови свого Господа. NS235:1

Не лише в молитві. R2479:5

Від зачаття святим Духом християнин починає воскресле життя. Його переміна до духовного тіла в другому приході залежить від збереження цього воскреслого життя. NS637:6

Шукайте вищого; того, що не є від гріха. CR3:2

3:2 Думайте – («Налаштовуйте своє почуття на те, що вгорі» – пер. Короля Якова) – Слово «налаштовуйте» означає постійне налаштування. Q158:4

Означає безперестанне налаштування, так наче прихильність до небесних речей може ослабнути або вже ослабла. NS638:6

Зараз більше, ніж будь-коли. R5062:6

Бо ваше громадянство – на небесах. NS102:1

Кожен, хто виявляє, що в ньому зростає світський дух, повинен відчувати, що він втрачає ґрунт під ногами, повинен намагатися заново прихилитись до того, що вгорі, і рости в благодаті. R3203:2

Продовжуйте налаштовувати свої почуття, і якщо вони вислизують тисячу разів на день, тисячу разів повертайте їх назад, і поступово вони почнуть краще триматись небесних речей. CR5:3

Слово Христа увійшло в наші серця. Наш розум, наші цілі, амбіції – все – перемінюється, спрямовується до небесних речей (Рим. 12: 2). OV429:4

На початку Нового року ми заново налаштовуємо нашу прихильність, сподіваючись, що випробування не будуть знеохочува-

ти нас і ослаблювати нашу віру, але збільшать нашу любов, до-
віру, посвяту, ревність, подібність до Ісуса. NS448:2

Те, що вгорі – Бог не хоче, щоб Його народ знаходив душевне
задоволення у комусь земному, але щоб вірність Йому змушу-
вала нас усвідомлювати нашу відповідальність, щоб у Ньому
ми могли знайти товариство, радість і спокій, яких усі жадають.
R5248:6

Ті, що так роблять, стають відповідно небесними, духовними,
благословенними, благородними. R4567:2

Усе земне знецінилось, втратило свою привабливість для тих,
хто знає та цінує кращу славу. Вони мають очі віри, щоб бачити
те, що раніше було непомітним. NS451:2

Ми маємо прагнути, щоб наш розум був чистим, відкидати все,
що схвалює гріх. Ми не повинні дозволяти собі роздумувати
про те, що є грішним. R573:1

Якщо у вас є багатство, красиві речі, чудові умови й різні земні
зручності, вони більше відводять серце у своєму напрямку, і
тим важче їх залишити. CR5:3

Налаштування своїх почуттів на те, що вгорі, означало б таке
поверхнєве ставлення до світських багатств, що це завадило б
накопиченню чи збереженню великого багатства. R4567:2

Налаштовуйте їх на те, що найвище; на те високе, що є духов-
ним. R5889:5

Навіть чоловіки й дружини не повинні занадто прив'язувати
свої почуття одне до одного. R5906:2

Небеса мають бути нашою вічною домівкою; всі дорогоцінні
обітниці зосереджуються там. R5906:6

Небесні обітниці. R5859:3

Вважаються такими, наче вони перебувають на чужій землі.
CR1:1

А не про те – Має бути земна любов до чоловіка, дружини, ді-
тей, батьків, і Господь хотів би, щоб вона тривала, але в повно-
му підкоренні небесним речам. Бог повинен бути першим.
R5906:6

Той, хто налаштує свою прихильність на земні скарби, стане
нечистим, егоїстичним, земним. R4567:2

Що на землі – Ми повинні, наскільки це можливо, розривати всі земні зв'язки. CR174:4

Є багато речей на цій землі, які привабливі, які прекрасні, але нам не потрібно прив'язуватися до них своїм серцем. R5906

У нас є певні імпульси прихильності, певні сили, які спрямовуються до інших створінь; і дуже важливо, щоб ми пильнували, до чого вони тягнуться, інакше вони приведуть до ідолопоклонства. R5906:3

Ми не повинні вважати наші земні відносини як найвищі й найкращі за все. R5906:3

3:3 Ви – Церква Христа. Q760:2

Нове Створіння. Q411:1

Вмерли – Як людина. R914:6

Вас немає. Про вас не може бути й мови. Q389

З Божественної точки зору, коли йдеться про земне існування, людина вважається мертвою. Q760:2;CR1:1

Це «мертві, які вмирають у Господі», – щоденно вмирають у служінні Господу й у служінні правді (Об. 14: 13; 1 Кор. 15: 31). Див. також Рим. 6: 8; Кол. 2: 23. Q764:4

Єдиною умовою, на якій Господь нас приймає, є повне підкорення своєї волі. І це підкорення волі вважається смертю старої волі. Q679:3

Нова воля перемагає, і «я» з його егоїзмом або розбещеними бажаннями вважається мертвим. R1861:3

Ця смерть, це поховання – це наше хрищення у смерть Христа. F436

Старе створіння вважається мертвим, і Бог дивиться на вас саме так. CR454:2

Не нове створіння померло, а старе. R5325:3

Так що ми мертві для себе, мертві для світу й усіх його амбіцій. Для нас все стало новим. CR6:4

Ви померли для себе, померли для світу, померли для плоті, померли для гріха, померли для всього земного. CR1:2

Вони вважаються, наче б вони були в чужій землі; наче б вони не жили у світі; наче нова природа вже отримала початок. CR1:1

Говорячи про нашу смерть для гріха. R180:5*

Мертвість для земних речей. R2480:2

Коли жертва тих, хто належить до посвяченого класу, приймається Господом, тоді слова «ви вмерли» стосуються цього класу. R4865:1

Як люди. R154:4

Наша плоть, яка вважається виправданою повністю і дармо через віру в Христа і через посвячення, вважається мертвою. R4656:1

Старе тіло є мертвим, тому що воно було присвячене Богові у зв'язку з жертвою за гріх. R5101:3

Життя ваше сховане – Наша життєздатність, яка завдяки спільності з Христом у жертві стала схована з Христом у Божому задумі. R875:6

Наше нове життя не є видимим для всіх, і не кожен завжди може його в нас побачити. R4829:1, 2480:1

З часу зачаття і далі. R180:5*

Ми не маємо життя в собі, в якомусь сенсі відокремленого й роздільного від нашого славного Господа. NS336:2

Люди можуть убити тіло, але жодна людина не може забрати у нас право на життя. R5103:2

У Божественній силі й обітниці. R3028:4

Як співчлени Його Тіла. R1264:1*

Вони вважаються як підняті до оновлення життя в Христі. CR1:1

Представлені нашими зусиллями наслідувати нову волю Христа. R2480:2

До тих пір, поки наші надії, прагнення та цілі життя зосереджені на небесних речах. R2480:2

Тепер, в Божих обітницях. R1077:4

Поховайте пережите вами, і нехай воно назавжди залишиться прихованим від очей. Q613:4

На даний час ми маємо життя, як і всі інші милості Нової Угоди, тільки через віру та надію. R1179:4

Це нове життя, яке ви маєте, з усіма його новими надіями, новими сподіваннями та новими амбіціями, цілком зосереджене у Христі. Це життя віри. R4829:1, 4865:1

Яке світ не може ні побачити, ні оцінити. R2480:1

З Христом – Помазанцем. R914:6

«З Христом» у тому сенсі, що Божий план здійснюється через Христа, Який викупив і оправдує всіх. R666:6

Кожна пропозиція Божого дару пов'язана так само з Христом; лише коли ми об'єднуємося з Ним, поріднюємося з Ним, ми можемо мати цей Божий дар, цей невимовний дар. NS516:2

Мати життя, сховане з Христом у Бозі, означає, що ви маєте абсолютну довіру до Бога, що Він подбав про Відкупителя в Христі, і що всі обітниці Божого Слова будуть виконані в Ньому. CR6:3

Зародок життя, завдяки якому людина буде відновлена до існування (чи земної, чи небесної природи), є «схований в Бозі з Христом». R666:6

Як священники. CR407:6

«Христос у Вас» є єдиним чинником, що спонукує та керує. R80:1

У Бозі – «У Бозі» в тому значенні, що це визначено в Божому плані та є можливим завдяки Божій силі. R666:6

3:4 Христос, наше життя – Святе Письмо в кожному випадку вказує на другий прихід Христа й на воскресіння як, перш за все, на надію Церкви, Нового Створіння, і по-друге, на надію світу. F664

Він мусить підняти нас із мертвих, перш ніж ми зможемо мати вічне життя. CR321:3

Коли разом і з Ним ми терпимо, то також із Ним і прослави- мось. «Тоді праведники, немов сонце засяють у Царстві свого Отця» (Рим. 8: 17; 2 Тим. 2: 11, 12; Мт. 13: 43). A86

Затримка приходу Царства була з метою вибрати Наречену для Христа. CR268:5

З'явиться – Буде об'явлений. R914:6, 616:1*

Тоді – Тоді Церква насправді буде славним Тілом, Тілом придатним всіляко для високого становища, яке вона буде мати як Наречена Христа – супутниця Божого Сина навіки віків. R1102:3 Його члени мусять бути повністю зібрані, перш ніж Він офіційно займе Своє становище Царя світу. Сііі

Ви – Переможці. R1669:3

Церква. R5399:5

Церква, вівці теперішнього віку. R4784:6

Клас Нареченої. R4693:1

З'явитесья – Зібрання святих до Христа мусить передувати їхньому му приходу або з'явленню з Ним. R206:6

Стогнуче створіння мусить чекати на це славне з'явлення божественних синів і Божих спадкоємців. R616:2*

Це з'явлення, чи об'явлення буде для світу. R5008:2

Еммануїлова епіфанія, відкриття, виявлення. R5523:1

У славі – Ми будемо прославлені разом, якщо будемо страждати з Ним як Його члени. R4398:4

Ціль цього славного з'явлення та цього Царства буде не для шкоди людству, але для благословення всього світу. CR269:2

Ми знаємо, що Христос не міг прийти у славі Свого Царства (Церкви), доки Він спочатку не зібрав її зі світу. R579:5, 263:2, 19:2

Наше грішне тіло стане подібним до Його славного тіла. R2064:5

Саме таку божественну природу, як в нашого Господа, Він має привілей дати Своїм послідовникам. R4155:1

Господнє Царство не виявиться повністю до того часу, поки Церква не буде зі своїм Господом у славі. R5567:1

Чи має Христос прийти у славі? Ми також з'явимося з Ним у славі. R30:6*

Зверніть увагу на велике прагнення Павла «знайтися в Нім» (Фил. 3: 7-11), і якою ціною він шукав членства в цьому «Тілі», шукав вищого, або найважливішого Воскресіння, яким воно втішатиметься. R827:6

Апостоли не очікували слави при смерті, але при другому приході Христа. HG334:3

Новий Заповіт чітко ставить з'явлення у славі після воскресіння святих. R56:2*

Як увесь Христос таким чином був виявлений і постраждав у плоті, так само вони будуть «прославлені разом» ще перед світом. T84

Церква буде з Ним на Його престолі. SM224:2

Слід зауважити, що коли Господь займає Свій престол, Церква царює разом із Ним. HG336:5

Під час Його другого приходу. R2958:6,1102:3

Об'явлення слави нашого Господа – це не інший прихід, а черговий крок або розвиток протягом того ж приходу, або присутності (*парусії*). R2303:6

Як це було представлено у преображенні (Мт. 17: 1-9). R32:6

Після того, як жертвування буде повністю закінчене і Церква буде прославлена, Він прийде вдруге для спасіння, рятуючи та благословляючи всіх людей. R5655:6

Епіфанія або *апокалупсис* Господа в силі та великій славі не є для Церкви і не задля Церкви, але для світу і задля світу. R4543:6

Для світу. R5399:5

«Ще не виявилось, що ми будемо. Та знаємо, що коли з'явиться, то будемо подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є» (1 Ів. 3: 2). R1881:6, 98:5*; NS338:4; HG334:3

3:5 Умертвіть – Умертвляти, вбивати. R5486:5, 2336:3

Віддати на смерть. R1214:6, 112:4

Віддайте свою людську волю на смерть, щоб у вас не було власної волі. SM632:2

Боріться з кожним органом наших смертних тіл не лише для того, щоб зробити їх мертвими для гріха, але щоб оживити та заохотити їх святим Духом нового створіння. SM632:2

Усі наші смертні члени мають бути мертвими для всього, окрім нового розуму, який має використовувати їх для служби Богові, Христові, братам і правді та, якщо є можливість, для служби людям. SM632:3

Плоть наполягає на тому, що якісь речі не є поганими, а природними, що її права повинні бути збережені, а іноді наполягає,

що нове створіння вчинило б злочин, умертвлюючи плоть з її пристрастями та бажаннями. R5248:3

Послідовники Господа до певної міри втратили повагу своїх друзів і ближніх; вони вважаються «викидками» землі. R4767:2
Усунення гріха. R1594:3

Чистота Церкви вимагала поводитися суворо із переступником (1 Кор. 5: 5) ; і його власне майбутнє залежало від того, чи його фізична природа, яка керувала ним, є піддана смерті (Рим. 8: 13). R1699:1, 2, 1698:1

Ваші земні члени – Ваш плотський розум. R5486:5

Умертвіть стару людину. R4349:3

Ваші розумові члени, ваші розбещені нахили. R2336:6

Ці члени, що на землі. R1214:6

Ці злі члени повинні бути відсічені, інакше вони задушуть розпочате Христове життя та перешкоджають вашому вступу в це вічне життя, роблячи вас посудиною, придатною для знищення. R112:5

Нечисть – Нечистість. R1214:6, 914:6

Це означає все, що не є бездоганим, невинним, святим, чистим. R2480:3

Пристрасть – Пристрасне захоплення й нестримна пожадливість. R1214:6

Лиху пожадливість – Злі бажання. R4070:6, 1857:6, 1214:6, 914:6

З «Огляду зі Сторожової вежі»: священнослужителі попереджають, що серед прийдешніх небезпек буде втрата моральних чеснот. R2768:2

Зажерливість – Зажерливість – це нестримне бажання, чи то багатства, чи розкоші, чи ще чогось. R2459:5, 1214:6

Жадібність. R4070:6, 1857:6

Зажерливість та методи Єзавелі, пристосовані до сьогоднішнього дня, зустрічаються набагато частіше, ніж більшість людей підозрює, і головним чином серед дуже багатих, які жадають майна свого ближнього, облігацій, золота, срібла тощо. R4742:1

Це одна з найбільш разючих бід нашого часу. Вона, напевне, спричиняє більше страждань та різного роду неприємностей, ніж будь-який інший гріх. R4742:4

Шахрайство у веденні бізнесу, продаж товарів нижче собівартості, втручання в чужий кредит у банку, запламлення репутації. R4741:6

Любов до грошей. R914:6

Бути жадібним означає поклонятися мамоні. R2459:5

Не стосується лише багатих. R2459:5

«Не можете Богові служити й мамоні» (Мт. 6: 24). R3047:4, 2459:5, 1836:1

Ідолослужіння – Апостол називає зажерливість ідолопоклонством, що наводить нас на думку про фальшиве поклоніння. R2459:5

Поклоніння ідолу. R1214:6

Гріх зажерливості, поклоніння мамоні, ідолопоклонство перед грошима є великим гріхом християнства, позаобразного тілесного Ізраїлю. R1836:1

3:6 На неслухняних – Непокора є причиною невдачі серед Великої Громади. R4079:4

3:8 Ви – Ті, хто зодягнувся в Христа. R2688:6

Відкиньте – Усі християни повинні знати, що Святе Письмо вказує на те, що їхній розум повинен бути перемінений. SM336:1

Менше одного відсотка з мільйонів християн претендують на те, щоб бути християнами, які прагнуть розвивати дух смирення, лагідності, терпіння, довготерпіння, братерства, любові. Переважна більшість виявляє протилежний дух. SM128:3

Християнин більше не є рабом гріха, який керується бажаннями та слабкостями своєї впалої плоті та її духа світу, що приносить плоди неправедності. R2444:6

Зараз у цьому напрямку дозволені особливі випробування. R4521:3

Зараз Церква має вогняні випробування: віри й учинків. R4521:3

Відкиньте їх, як ви відкинули б щось заразне. CR447:2

Все оте – Все це більше чи менше притаманне вам. R5756:3

Діла плоті та диявола. R5756:3

Апостол дійсно включив до свого списку майже всі слабкості плоті, з якими стикаються ті, хто став «новим створінням у Христі». R4829:2

Нечестиві діла, діла плоті та диявола. NS603:2

Гнів – Тут вживається грецьке слово «*орге*»; це те саме слово, що вживається стосовно «гніву» Єгови та «гніву» Ісуса. Нам, як недосконалим у судженнях, рекомендується залишити це для Того, Хто не може помилитися. R787:4

Злобу – Стара розчина. R2283:4

Богозневагу – Лихослів'я, наклеп. R4829:2, 1214:6

Злослів'я. Часом здається, що деякі з тих, хто сповідує тісний зв'язок з Христом, ще більше вдаються до дрібного лихослів'я, наклепу й втручання в чужі справи, ніж світські люди, які взагалі нічого не сповідують. NS714:2

Втручання в чужі справи – роздуми й розмови про особисті справи інших, які нас прямо не стосуються, – ведуть до лихослів'я та обмови, породжують гнів, злобу, ненависть, чвари тощо. F585

Безсоромні слова – Нікчемні слова. R1214:6

Нечистість мови та брехня в усіх її проявах. R4829:2

Якби не стало всякої злої та нечистої мови, яким чудовим був би цей світ! R4829:3

«Очистьмо себе (відкиньмо) від усякої нечисти тіла та духа (розуму), і творімо святиню у Божім страху» (2 Кор. 7: 1). R2390:5

3:9 Не кажіть неправди один на одного – Уся наша поведінка з іншими людьми повинна вирізнятися щирістю та правдою. R1594:3

Не кажіть неправди. R1214:6

Не спотворюймо ані вчення іншого, ані наше власне. Давайте будемо повністю чесними, починаючи з чесності в нашій власній релігії, дозволяючи цій якості вірності пронизувати все життя. NS446:2

Не лише мати добрі наміри в серці, але й щиро висловлювати ці добрі наміри один одному, без обману, без лицемірства. R4829:3, 2481:2

Скинули – Ми скинули стару людину, природну, впалу людину з її привілеями як наступника Адама в тому самому значенні, в якому ми відкинули стару волю й отримали новий розум у Христі. R5221:1

Усування, як показано в Конгресі. Одна партія, яка була при владі, має бути замінена іншою. R4894:3

Людину стародавню – Або «зовнішнього чоловіка». R2231:6
Стара природа. R1214:6

Стара воля вважається мертвою під час нашого посвячення. R5103:4

Людина стародавня – це стара воля; вона повинна бути мертвою. Q605:T

Людська воля, яка колись панувала над істотою. R5685:3

У нових створінь є стара людина, зовнішня людина, яка гине, і нова людина, внутрішня людина, захована людина серця, яка відновлюється день-у-день (2 Кор. 4: 16; Еф. 4: 23, 24; 1 Петр. 3: 4). F675

Усі виправдані й посвячені, незважаючи на їхні недоліки й провини через успадковані слабкості, є прийнятними для Бога через Христа, Чия шата праведності цілком покриває нас. R1295:6
Старі забруднення. R1214:3

З її вчинками – З її ділами. R1214:6

3:10 Зодягнулися в нову – Новий характер. R1214:3

Нова природа. R1215:1

Внутрішня людина або захована людина серця, яка відновлюється день-у-день. R2231:6

Оновлений розум або зачате життя. R191:6

Стара природа є відкинута, і вона більше не контролює життя особистості. Нова воля тепер є господарем – воля, щоб виконувати Божу волю. R5685:3

Це означає покласти на вітар кожную нашу здібність, кожне вміння, достоїнство, час, фінанси, вплив. R5686:1

Відроджується для пізнання – Відновлені, збудовані, зміцнені. R4894:6

Знання – це основа віри та послуху. R5686:1

Це показує нам Господній характер, який ми повинні наслідувати. R5686:2

Увійшовши в Христа, ми маємо зріст знання, чіткіше розуміння нової волі, у міру того як ми намагаємося умертвляти стару людину, щоб керуватися святим Духом. R5221:4

Наше знання зростає в міру того, як ми прислухаємося до Божих слів; у міру того, як ми налаштовуємося на те, що вгорі, а не на те, що на землі. R4895:1

3:11 Але все та в усьому Христос – Ті, хто приймає Христа, є всі одним у Христі Ісусі. R3043:1

3:12 Зодягніться – Це необхідно, щоб ми цілковито перебували у Божій волі. R1781:5, 1273:2

Таким треба «скинути» старе сприйняття речей, «зодягнути» нове, яке визнавало б членів вибраних не за національністю або віросповіданням, але визнавало б усіх у Христі як вибраних. F191

Ті, що приймають святий Дух, відчувають, як Божа любов проникає до глибини їхніх сердець, виробляючи в них любов до братів і всі добрі плоди Духа. R2456:1

Щире милосердя – Співчутливе серце. R3586:4

Схильність до великодушності й щедрості серця до всіх і до всього. R4829:4

Добротливість – Доброта до всіх. R4829:4

Покору – Протилежність до хвастощів, гарячковості, зарозумілості. R4829:4

Смирення. R3586:4

Легідність – Ласкава вдача. R4829:4

Довготерпіння – Грецьке слово «макротунія» означає просто довготерпіння. R2790:6

Терпелива витривалість стосовно недоликів і слабкостей інших. R4829:4

3:13 Терпіль один одного – Ми повинні проявляти дух терплячості та прощення до тих, хто помиляється. R1594:3

Прощайте – Грецьке слово «*каразомі*» означає «прощати щедро». R1058:6

Як і Христос вам простив – І далі прощає. R5603:6

3:14 А над усім тим – Ось таким чином не дуже звертати увагу на те, що роблять інші. R4984:2

Любов – Любов зображена як «пояс», який обв'язує і утримує на місці складки шати Христової праведності з її різними благами. R4829:5, 2426:2

Ісус сказав, що любов – це виконання Божественного Закону. R1330:2

Без неї ми були б як мідь дзвінка або бубон гудячий! (1 Кор. 13:1). R1330:3

Союз досконалості – Це пояс, який зв'язує і щільно припасовує їх до людини. R1215:4, 3080:1

Зв'язки повноти. R1215:4

Сам Дух Господа. R4829:5

3:15 Мир Божий – Мир, радість і втіха, що виникають з повноти посвячення Господу. R5571:6

Щоб впливати на всі наші дії. R1594:3

Багато хто цьому ніколи не вчився й не застосовує це у щоденному житті. R1652:3

Панує – Керує. R1215:4

«Нехай мир Христа діє як суддя у ваших серцях» (пер. Ротергема). R2358:4*

Нехай Божа воля направляє та керує усіма нашими діями відповідно до Його плану. R1563:4

Панує у ваших серцях – Життя Божого народу в кожному випадку має бути як живий «лист, написаний у наших серцях, якого всі люди знають і читають» (2 Кор. 3: 2), особливо їхні сім'ї. R5571:6

Нехай наша воля залишається мертвою для себе й підпорядкована Божій волі. R1563:4

Ми покликані – Члени вибираються від світу до Господа, відділяються від світу до Господа та Тисячолітньої праці. R4354:4

В одному тілі – Протягом цього віку Святе Письмо пропонує лише одну нагороду, так само як раніше існувала інша, і як протягом Тисячолітнього віку буде запропонована ще інша нагорода. R1668:5

Одне об'єднання, одна Церква – Тіло Христа. R2482:1

І вдячними будьте – Вдячність зробить кожне наше випробування, кожну жертву невеликою в наших очах, а тому нам буде легко її принести; вона зробить усі Божі милості та ласки щодо нас пропорційно величними, великими й надихаючими. R2723:4

Вдячність серця – це дуже вірна ознака того характеру, який шукає Бог, – особливо у справах, що стосуються нашого великого спасіння. R2722:6

Вдячність християнина повинна тривати щодня і щогодини; її втрата хоч на мить повинна викликати смуток як доказ духовної хвороби. Той, хто страждає, повинен звернутись за зціленням до Божественного Слова. R2076:3

Невдячність – це відсутність святості. R2723:1

3:16 Нехай – Ми не лише повинні розпізнати нашу власну волю, але повинні повністю приймати й використовувати замість неї волю Господа. R962:5

Пробуває у вас рясно – Пам'ятаючи вчення Христа й намагаючись застосовувати їх у нашому щоденному житті. R1594:6

Наповнюючись Його Духом. R1594:6

Мати й виконувати Його заповіді, щоб постійна присутність Отця та Сина могла бути з нами. R3251:6

Павло молився за своїх навернених. R653:6

Гімни та духовні пісні – Усі можуть об'єднати свої серця в молитві та здійснити свої голоси у хвалі, псалмах, гімнах і духовних піснях. R1890:3

3:17 Все що тільки робите – Як представники і послы ми повинні відчувати велич та честь становища, а також величезну відповідальність. R3330:2

З надією, що, роблячи це добре, ми досягнемо спасіння. R3331:4

Кожен християнин має волю витратити стільки грошей на тютюн, на його споживання та паління, наскільки він щиро вірить, що це принесе йому фізичне та духовне добро й послужить славою для Господа. R1849:4

В ім'я – Як його посланці. R3331:4

Усвідомлює він це чи ні, кожен, хто визнає себе християнином, говорить та діє в ім'я Господа Ісуса. Ми повинні постійно пам'ятати про цей факт у нашому розумі. R3329:3

Наші дії та слова мають відповідно представляти нашого Господа й славити Його ім'я, яке Він дозволив нам носити. R3329:3

Ми представляємо Небесне царство та його Царя царів і Господа над панами перед «синами цього світу». R3330:1

Ми маємо говорити собі: «Я повинен пильнувати, щоб не брати імені Господа на марно». R3331:1

Святе ім'я Голови належить всім членам Тіла. R3331:1

Ми прийняли святе ім'я Христа як своє ім'я. R3331:1

Серед тих, які називаються іменем Христа, існує хибний звичай легковажити Його іменем на користь певних сектантських назв. R3330:5

Багато хто без уповноваження використовує ім'я Господа у поєднанні з назвою якоїсь земної організації. R3330:5

3:19 Не будьте суворі – Якщо хтось із Господнього народу поводитися ось так несправедливо, він не розвивається як Нове Створіння. R5168:4

3:21 Батьки, не дратуйте – Важливо, щоб батьки проявляли стриманість, самоконтроль для власної дисципліни, а також стосовно своїх дітей. F526:1; R3573:5

3:22 Раби – Слуги, до яких звертався Павло, були невільниками або рабами, а не наймитами. R2037:6

Слухайтеся – Павло не міг мати на увазі те, що вони мають іти проти власного сумління, підкоряючись наказам своїх господарів. R2037:6

3:23 Все, що тільки чините – Апостол особливо звертався до слуг. Уся служба повинна бути доброю службою, і незалежно від того, чи ми служимо одному із Господнього народу чи ворогу правди, цією працею не треба легковажити. R2343:1

Від душі, немов Господеві – Особа, ревна й наполеглива у службі Господу, така охоча і так шукає нагод, що робитиме все, що знайдуть її руки. R2344:2

Таким чином ім'я Христа набуло би поваги серед розумних людей, і в них з'явилося б природне запитання: А що в тих християнах або в їхніх ученнях є такого, що робить їх більш здібними й дієвими слугами? R2343:2

Усі, що хочуть бути Його послідовниками, повинні бути слугами не лише з імені, але й на ділі, у правді й у душі. R2344:4

Один бо ваш Учитель (Господь) – Христос (Мт. 23: 8 – Кул.). R1769:4

Ох, щоб тільки сповна оцінити цей досвід! R1802:4

3:24 Від Господа – Церкві Христа дарована спільність з Отцем Єговою від часу зачаття Духом, коли вони посвячують себе, попередньо «виправдавшись вірою» (Рим. 5: 1). R1768:6

Приймете в нагороду спадщину – Християни очікують не земних, а небесних нагород. R2343:2

Він отримав від Свого Отця і нашого Отця, Свого Бога і нашого Бога, усе, що Він дав або ще дасть нам (Ів. 20: 7). R1769:4

Служите ви Господеві Христові – Найменша служба найменшому із братів приймається як служба для Нього. R2343:6

Немає нічого суперечливого в тому, щоб бути Його братами і далі Його слугами. R2343:6

Біблія, як Старий Завіт так і Новий, сприяла духу свободи: не прямо, але посередньо. D306

4:1 Виявляйте до рабів – Служіть їм з добротою, винагороджуйте їх, роблячи це з доброї волі, як для Господа. R1464:2*

Й для вас є... Господь – Біблія, Старий, а також Новий Заповіт, виплекала (не прямо, а посередньо) дух вільності. D306

Закон також обмежував панів, коли належало враховувати інтереси слуг, постійно запевняючи, що за будь-яку несправедливість вони одержать відплату від найбільшого Пана всіх. D306

4:2 Тривалі – Ми повинні побачити чітку різницю між «марними повторюваннями» (Мт. 6: 7 – пер. KJV) язичників, які засудив наш Господь, і постійним перебуванням у молитві. R5020:1; Q539:2

Слабнути й виснажуватися в молитві було б неправильним. R5020:2; Q539:4

Ми не повинні знеохочуватись чи втомлюватись, а бути постійними в наших молитвах. R5020:4; Q539:5

Коментуючи поведінку настирливої вдови (Лк. 18: 2-5), наш Господь сказав, що коли настирливість підштовхнула несправедливого суддю поступити справедливо, то наскільки більше це спонукає справедливого суддю. R5020:1; Q539:2

В молитві – Спільність із Богом є великим привілеєм і доказом Його ласки. R4983:1

4:3 Моліться... і за нас – Про що ми повинні молитися? Один за одного (1 Сол. 5: 25; Ів. 17: 20; Еф. 1: 16). R3715:5

Щоб ширилось слово Господнє та славилось. R585:5*

Моліться про нагоди служити, про мудрість у представленні послання іншим, про Господню допомогу в прищепленні лагідності, смирення та доброти. CR440:3

Двері слова – Не молитися за когось, щоб він вчинив своє поклонання та вибрання міцним, а молитися про нагоди служити. Моліться про мудрість у представленні послання іншим. Моліться про Господню допомогу в прищепленні лагідності, смирення та доброти. CR440:3

Таємницю – Призначену для Господнього народу, але не для світу чи просто номінального християнина. CR10:4; NS398:4

Павло говорить про Божу благодать у Христі, «яку Він намножив у нас у всякій премудрості й розважності, об'явивши нам таємницю волі Своєї за Своїм уподобанням, яке постановив у Самому Собі» (Еф. 1: 8, 9). CR10:4; NS398:4

4:5 Використовуючи час – Грецьке «*екзаго́разо*» – привселюдно купити й набути щось. E430

Ми повинні купляти, забирати якнайбільше часу від злого часу, щоб присвятити його вищим інтересам – духовному життєзабезпеченню нас та інших. E431

*Набуваючи період часу – Діаглот; купуючи можливість – Роттерге́м. R756:4**

Набуваючи можливість для жертвування, пам'ятаючи, що це великий привілей, оскільки за нього є велика нагорода. Забезпечуючи собі можливість і, разом з нею, велику нагороду нашого високого поклику. R756:6*

Із таким баченням нагороди, як у нас, ми повинні мудро набувати сьогоднішню можливість, якою ми вже ніколи не зможемо скористатись. R756:5*

Християни перебувають посеред зла, тенденція якого полягає у використанні енергії, впливу, часу для грішних, нерозумних чи некорисних справ, у порівнянні з важливішими інтересами, які є найдорожчими їхньому серцю. E431

4:6 Завжди – Нехай дух славних істин наповнить ваше серце так, щоб із його повноти ваші уста могли промовляти на славу Господа і для просвітлення, для користі як ваших супротивників, так і тих, хто це слухає. R698:2

Вивчайте та застосовуйте принципи божественного закону в усіх його застосуваннях: і щодо теперішнього, і щодо майбутнього; також поведіться відповідно до цього, і нехай ваша рада іншим буде зачерпнута з нього. R1118:4*

З очевидною любов'ю та добротою. R1937:3

Чи самоконтроль стосується мови? (Як. 1: 19, 26; Екл. 5: 2). R3573:1

Християнин має бути поміркованим у своїй мові, не піддаватись перебільшенню чи спотворенню. Він має говорити розсудливі слова, будучи певним, що говорить правду в любові, а не в суворості чи гіркості. R2355:2, 3573:1

Наскільки необхідно, щоб усі, хто служить словом у Господньому Тілі, були лише тими, що мають Його дух, мають вплив для добра, а не для зла, для благословення й піднесення, а не на шкоду та прокляття. R2447:4, 3573:1

Як мало тих, хто перемиг язик до такого рівня, щоб приносити добро і лише добро для всіх, з ким контактує. R2447:4, 3573:1

Лихослів'я – це наклеп. R2443:5

Ласкаве – Із великодушністю, ласкою. R756:3*

Приправлене сіллю – Вплив, який очищає та зберігає. R1937:3

Наша мова має бути не лише великодушною («ласкавою»), але і «приправленою сіллю» (добре вґрунтованою у Правді Божого Слова). R756:3*

Властивість солі зберігати, властивість зупиняти поширення псування зробила її відповідним символом вічної угоди й важливим образом істинних християн серед гріха та зла. R84:6*

Перший обов'язок кожного, хто хотів би відгукнутись на поклик проповідування, – це стати палким, вірним, старанним дослідником Божого Слова, щоб мати змогу служити благодаттю для слухачів. R646:3

Сіль чистоти, праведності, правди – сіль, яка додає апетиту. R2099:3*

У докорі, застереженні чи пораді дух великодушності не забуде похвальних рис тих, що виступають проти, ані не уникатиме того, щоб похвалити їх. R756:3*

Правда, як сіль, має силу зберігати від тління те, що є добре і чисте. R756:5*

4:10 Марко – Іван – це його єврейське ім'я, а Марко – латинське. R3003:6

Напевно, Марко врешті став справжнім товаришем у ярмі, якого дуже цінував великий апостол (2 Тим. 4: 11) R2141:3, 3009:3

Іван-Марко зрештою повернув прихильність Павла (Кол. 4: 10; 2 Тим. 4: 11). R4364:2

Небіж – Мало би звучати: двоюрідний брат. R3003:6

Дістали накази – Представляючи братів церквам, навіть апостоли поважали свободу всіх, пишучи не наказово, а вказуючи причини, чому тих рекомендованих осіб слід поважати. R1822:2

Як прийде – Коли апостоли кликали чи посилали когось із молодших братів для служіння, це не виглядало як владний наказ, а як прохання. R1822:2

- Прийміть його** – Вступні листи, як охоронці від «фальшивих братів» і «вовків у овечих шкурах», були звичаєм ранньої Церкви, якого дотримувались апостоли. R1707:1
- 4:14 Лука** – Лука написав не лише одне з Євангелій, але також Книгу Дій і майже всі послання св. Павла. R4399:3
- 4:15 Привітайте братів** – Як тільки випадала нагода, церкви охоче посилали християнські вітання та побажання благословень для братів у інших місцях. R1895:4
- Домашню його** – У ранній Церкві збори були малими й переважно зустрічалися в приватних домах. R2941:6
- 4:16 Лист** – Листи апостолів, які стверджували про такий самий божественний авторитет, як і Старозавітні Писання, цінувались і оберігались із особливою турботою різними зборами ранньої Церкви. R1146:1

